

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

ТРАГІЧНАЯ ДАТА

26 красавіка 1986 года ў 1 гадзіну 23 хвіліны 58 секунд выбухнуў рэактар Чарнобыльскай атамнай электрастанцыі

З разбуранага энергблока на вялікую вышыню вылетелі палаючыя кавалкі, іскры і пыль. Вечер панёс радыяцыю ў бок Беларусі.

На тэрыторыю нашай краіны прыпала 70 працэнтаў усяго радыеактыўнага забруджвання. У эканамічным разліку страты Беларусі складаюць прыкладна 235 мільярдў долараў ЗША.

Перад аварыяй у рэактары чацвёртага блока знаходзілася 180-190 тон ядзернага паліва. Паводле некаторых ацэнак, у навакольнае асяроддзе было выкінута ад 5 до 30 працэнтаў ад гэтай колькасці.

У момант выбуху загінулі два работнікі станцыі. Больш за 30 чалавек памерлі на працягу першых трох месяцаў пасля аварыі. Для ліквідацыі наступстваў мабілізавалі больш за 600 тысяч чалавек.

У зоне забруджвання апынуліся каля 2 млн 100 тыс. чалавек (25 працэнтаў беларускага насельніцтва).

У выніку аварыі з сельскагаспадарчага абароту было выведзена каля 5 млн га зямлі.

4 мая 1986 г. беларускае кіраўніцтва прыняло рашэнне аб адсяленні насельніцтва з 30-кіламетровай зоны вакол ЧАЭС, у першую чаргу з Брагінскага, Хойніцкага і Нараўлінскага раёнаў. Гэта забаронена для свабоднага наведвання тэрыторыя, якая найбольш пацярпела пасля катастрофы.

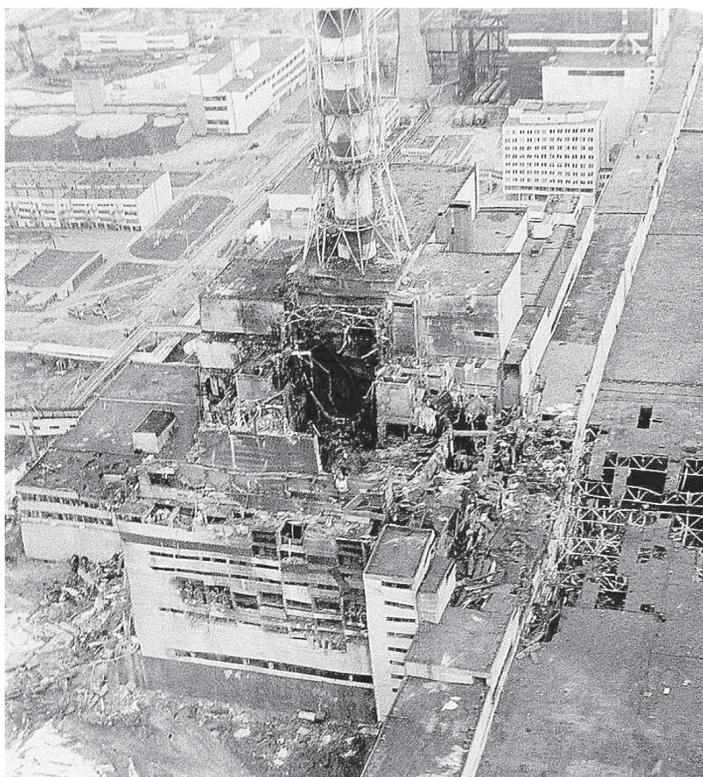
З 30-кіламетровай зоны былі эвакуіраваны больш за 115 тысяч чалавек.

У першыя тыдні пасля аварыі на 4-м блоку Чарнобыльскай атамнай станцыі найбольшую небяспеку для насельніцтва прадстаўлялі кароткачасовыя радыеактыўныя ізатопы, перш за ўсё ід-131. З цягам часу "Грынніс" і Міжнародная арганізацыя "Урачы супраць ядзернай ваіны" заявілі, што ў выніку аварыі памерлі дзясяткі тысяч чалавек.

Цэпей-137 і стронцій-90 маюць перыяд паўраспаду больш за 30 гадоў.

На забруджанай радыенуклідамі тэрыторыі ў гарадах і пасёлках гарадскога тыпу пражывала 801,3 тыс. чалавек, у тым ліку 149 тыс. дзяцей, у сельскіх населеных пунктах — 341,3 тыс. чалавек, з іх 65,9 тыс. дзяцей.

Тэрыторыямі, найбольш пацярпелымі ў выніку катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, з'яўляюцца Гомельская, Брэсцкая і Магілёўская вобласці.

АКЦЫЯ

Страчаная памяць?

Учора вечарам у Мінску прайшоў традыцыйны "Чарнобыльскі Шлях". Бадай, самы малаколькасны з апошніх гады — у калоне, якая рушыла ад кінатэатра "Кастрычнік" да скрыжавання вуліц Карастаянавай і Арлоўскай, налічвалася ўсяго пару соцень чалавек.

Альбо фармат акцыі, які выкарыстоўваўся з канца 1980-х гадоў, вычарпаў сябе, альбо ў беларусаў такая кароткая памяць.

Фота Віталія ГАРБУЗАВА.

БЛИЦ

В Послании белорусскому народу и парламенту Александр Лукашенко сказал: «Наша задача – быть открытыми для лучшего. Цель – расти быстрее, чем другие, и таким образом сокращать отставание от развитых стран. В этом залог качественных изменений, которые нам нужны и которые позволят поднимать уровень благосостояния граждан Беларуси относительно другого мира».

Слов нет, посыл очень и очень актуален. Но... Вопрос открыт:

Как догнать Европу?

Оксана НАРАНОВИЧ,
декан инженерного факультета
Барановичского государственного
университета:

– Самое главное – повышать уровень образования.

Георгий ГРИЦ,
заместитель председателя РОО
«Белорусская научно-промышленная
ассоциация» по инвестиционной и
инновационной политике:

– Мне кажется, нужно вообще определиться, что мы хотим построить. Государственную экономику, частную. Но ведь это не просто самоцель – сделать предприятия частными, мы исходим из того, что частник должен быть эффективным. И тут снова вопрос: может ли эффективный предприниматель стать собственником МАЗа? Наша экономика должна интегрироваться в Европу или ориентироваться на Российскую Федерацию? То, что мы хотим со всеми дружить, – вряд ли это поможет развиваться нашей экономике.

Второй вопрос – что сегодня является визитной карточкой нашей страны? Машиностроение, IT-отрасль, сельское хозяйство?

И третий момент – на кого надеяться? На себя или на дядю? То есть приходит иностранный инвестор и учит нас умному или все-таки должны быть местные топ-менеджеры? Если мы ориентируемся на своих топ-менеджеров и не хотим, чтобы они воровали, то нужно менять систему мотивировки, отказываться от коэффициента соотношения средней заработной платы руководителя и средней заработной платы работника. Это какая-то социалистическая уравниловка! Топ-менеджер должен получать действительно достойную зарплату. И пока мы вот такие ключевые моменты не определим, наверное, будем методом тыка все делать. Вот только два примера из выступления президента. Один пример по атомной электростанции – он вообще знакомый! Оказывается, строим-строим, а куда девать энергию будем – не ясно. И ведь проект всегда был на слуху! То же самое по промышленной

политике. Где стратегия развития промышленности, где министерство промышленной политики? Поэтому, видимо, настал момент выяснить, как говорили белорусские классики, кто мы такие и куда мы идем...

Светлана ГОЛЬДАДЕ,
председатель Гомельского горисполкома
в 1991–1994 годах:

– Изменить политическую систему в стране. Сегодня все замыкается на одном человеке. И никакие здравые идеи без его одобрения не смогут быть реализованы. Один человек не в состоянии отслеживать ситуацию по всем направлениям.

Антон БОЛТОЧКО,
эксперт по экономике
«Либерального клуба»:

– Тут двумя предложениями и не скажешь – по-хорошему, нужна развернутая программа конкретных действий! Например, если смотреть на поставленную задачу с позиции конкурентоспособности Беларуси по

сравнению с другими странами, для быстрого экономического роста нам необходимо решить структурные вопросы, связанные с распределением ресурсов в экономике. По сути, нужно пересмотреть и многие государственные программы, многие из которых являются малоэффективными.

Необходимо также максимально развивать частный сектор экономики. Нужна системная работа, направленная на то, чтобы количество предпринимателей, иностранных инвесторов становилось в Беларуси больше.

Тамара СИДОРЕНКО, адвокат:

– Это, конечно, вопрос больше экономисту. Но как обывателю мне кажется, что нужно внедрять новые технологии, не ограничивая предпринимательство – наоборот, дать полную свободу! Нужно четко исполнять законодательство – жизнь показывает, что нарушений много во всех сферах. Опять же – борьба с коррупцией и нечестными на руку чиновниками. Понятно, что с таким балластом мы далеко вперед не уйдем – это тире на наших ногах...

Марина КОКТЫШ.

БЕЗ РЭТУШЫ

Валерый
КАРБАЛЕВИЧ

Чым чыноўнікі ЖКГ падобны на барона Мюнхгаўзена?

Гэтая інфармацыя звярнула на сябе ўвагу сваёй нечаканасцю і незвычайнасцю. Міністр жыллёва-камунальнай гаспадаркі Аляксандр Церахаў на тэлеканале "Беларусь 1" заявіў: «Калі тарыфы на жыллёва-камунальныя паслугі вырастлі, то, вядома ж, паслуга павінна быць якасна аказана. Есць розныя механізмы. У цяперашні час ініцыятыва заключаецца ў тым, каб на няякасную паслугу чалавеку прадастаўляць зніжку, якая павінна быць, вядома, істотнай, каб чалавек меў права на пераарзлік за няякасна аказаную паслугу... Эксперты ўжо выпрацавалі рашэнне, зараз яно праходзіць стадыю ўзгаднення з зацікаўленымі ведамствамі». Паводле слоў міністра, з дапамогай гэтай механізмы міністэрства будзе стымуляваць арганізацыі ЖКГ павышаць эфектыўнасць і аказваць якасныя паслугі.

Як можна зразумець з гэтай заявы, гаворка ідзе не пра нейкі адпаведны закон ці прэзідэнцкі ўказ, а толькі пра ведамственную інструкцыю, якой будучы рэгулявацца адносіны арганізацый ЖКГ са спажывацямі.

Пасля аналізу гэтай інфармацыі адразу ж узнікае пытанне. Па нармальнай логіцы, калі паслуга няякасная, то спажывец не толькі не павінен нічога плаціць, а яму павінны кампенсаваць матэрыяльную і маральную шкоду.

Але калі ЖКГ добраахвотна ідзе насустрач інтарэсам спажываўцаў, то не будзем прыдзірацца. Аднак і тут узнікае цэлы шэраг пытанняў наконт працэдур практычнай рэалізацыі гэтай ініцыятывы. Уся праблема паліае ў тым, што ў Беларусі жыллёва-камунальныя паслугі аказвае дзяржаўны манапаліст. Прадпрыемствы ЖКГ будуць сама ацэньваць якасць паслуг, якія яны ж і аказваюць. Нікага незалежнага арбітра ці вонкавага аўдыту не існуе. І вось атрымліваецца, што гэты манапаліст будзе сам сабе штрафваць, вызначаць зніжкі на няякасную паслугу, быць суддзёй у спрэчках паміж уласным прадпрыемствам і жыхарамі. Тут звязана столькі суб'ектывізму і ведамства-нага інтарэсу пры адсутнасці дакладнага механізму рэгулявання, што можна толькі ўявіць, колькі будзе канфліктаў, спрэчак з гэтай нагоды.

Як вядома, галоўная прычына праблем у ЖКГ – гэта манополь дзяржавы ў згаданай сферы, адсутнасць канкурэнцыі. Таму пастаянна павышаюцца кошты, не павялічваецца якасць паслуг. Між тым сутэсны досвед паказвае, што найбольш эфектыўным спосабам павелічэння якасці і зніжэння коштаў на любія паслугі з'яўляецца канкурэнцыя.

Паўгода таму, 20 кастрычніка 2017 года, адбыўся рэспубліканскі семінар "Аб удасканаленні і развіцці жыллёва-камунальнай гаспадаркі краіны". Ён рыхтаваўся чатыры гады. Чакалася, што будзе прынята рашэнне аб радыкальнай рэформе гэтай сферы.

Аднак Аляксандр Лукашэнка адназначна выказаўся супраць рэфармавання ЖКГ. "Вы не спыяецеся разбураць цяпер дзёночную структуру ва ўтогу нейкім сумніўным кампаніям і мерапрыемствам", – папярэдзіў кіраўнік дзяржавы. Лукашэнка нібыта і не супраць дапусціць у гэтую сферу прыватны бізнес, аднак тут жа заявіў: "Але вы ведаеце, што любы прыватнік, прыйшоўшы ў гэтую сферу, будзе глядзець перш за ўсё ў сваю кішэню: як даражэй узяць, што недарабіць, што не зрабіць, дзе няякасна абысці, а грошы ў кішэню пакласці". І робіць выснову: структура ЖКГ "павінна быць адзіная і кіраваная". Узнікае пытанне: а хіба дзяржаўныя прадпрыемствы ЖКГ не глядзяць найперш у сваю кішэню?

І яшчэ важная заўвага. Праблемы ў камунальнай гаспадарцы нарастаюць, патрэбна ўсё больш рэсурсаў для фінансавання гэтай сферы, а грошай у бюджэце няма. Але вырашэнне гэтых складаных пытанняў перакладаецца на мясцовую ўладу. "Шукайце крыніцы фінансавання і дзейнічайце", – такую парадую даў Лукашэнка чыноўнікам. Карацей, грошай няма, але вы трываецеся.

Шмат разоў Аляксандр Лукашэнка на розных нарадах казаў пра непразрыстасць камунальных тарыфаў і гнеўна запытаў: дайце мне нарэшце рэальную калькуляцыю кошту тых ці іншых паслуг. І вось на тым семінары высветлілася, што за шмат гадоў камунальнічкі так і не змаглі зрабіць элементарную рэч: палічыць, колькі рэальна каштуюць паслугі ЖКГ. Чатыры гады рыхтавалася гэтае мерапрыемства, была створана адмысловая група. І ў выніку Лукашэнка падчас выступлення на семінары кажа: "Мы палічым спачатку тарыфы дакладна, каб энергетыкі, тэа, хто ваду надае, не жывавалі і не вырашалі свае праблемы за кошт насельніцтва. І тады прыем рашэнне, калі будзем выходзіць і як будзем выходзіць на стопрацэнтную аплату. Я перакананы: калі мы велімі дакладна палічыць, ужо з трыццаці заходу, гэтыя тарыфы, то працэнт кампенсацыі будзе велімі высокі. Можна быць, і 90 працэнтаў".

Дык можа, спачатку варта было б палічыць і толькі потым выстаўляць рахункі насельніцтву? І калі ведамства нават на пагрозлівы запят прэзідэнта аказалася няздольнае проста падлічыць рэальны кошт камунальных паслуг, дык пра што можа казаць?

Вяртаючыся да згаданай ініцыятывы міністра жыллёва-камунальнай гаспадаркі Аляксандра Церахава, варта задумацца: ці насамрэч ведамства выявіцца здольным на самаахвярнасць, зможа само сябе штрафваць? Але ці можна падняць самога сябе за валасы? Гэта ўдалася толькі барону Мюнхгаўзену.

ОСТРЫЙ ВЗГЛЯД

Ненужная «лампочка Ильича»?

Примерно 10 лет прошло с тех пор, как в высших эшелонах власти практически был решен вопрос о строительстве атомной станции. Но вот парадокс... На днях, выступая с Посланием к народу и парламенту, президент А.Г.Лукашенко заявил: «Работают сотни ученых, тысячи специалистов в системе Минэнерго, Минстройархитектуры, а мне до сих пор внятно никто не доложил, как станция будет встроена в экономику страны».

То есть как это — не доложили? Государство взяло у России кредит в размере 10 миллиардов долларов США на строительство объекта, в целесообразности функционирования которого возникают сегодня сомнения? А кто вообще должен был за это отвечать — тот, кто докладывал?

По должности докладывать должны были как минимум два человека. Первый — вице-премьер, курирующий в правительстве энергетику и промышленность; этот пост до сих пор занимает Владимир Семашко. Второй — сам премьер, каковым тогда являлся доктор экономических наук Михаил Мясникович. Оба, как говорится, в пределах досягаемости — доверенных людей с автоматами в руках, о которых также повествовалось в увлекательнейшем президентском послании, нигде направлять не нужно. В чем проблема-то? Они докладывали неправильно — или непонятно? Во втором случае вопрос в квалификации слушавшего их лица, так и не понявшего, о чем ему толкуют эти почтенные профессионалы. В первом случае речь, похоже, должна идти либо об их собственной некомпетентности, либо о вредительстве и лоббировании сторонних интересов. В чем дело?

Я задаюсь этим вопросом вовсе не потому, что испытываю какие-либо злые чувства по отношению к двум высокопоставленным чиновникам и высоко поставившему их президенту. Просто — интересно. Вот, скажем, сейчас Министерство энергетики поправило (!!!) Александра Григорьевича, заявив: мол, все в порядке, сами же произведенную на АЭС электроэнергию и потребим. Помните, еще некоторое время назад речь шла о том, как много мы ее продадим на сторону — в ту же Литву. И версия о том, что электроэнергия — она как яблоко наливное: что не съедим, то понадукусываем, — появилась,

похоже, как раз после того, как Литва категорически отказалась эту самую электроэнергию потреблять и даже предоставлять транзит для ее дальнейшей транспортировки.

Я не говорю о собственной компетентности в вопросах энергоснабжения, но уж в том, что читать я умею, сомнений быть не должно. И читать, и догадываться, из какой части государственного организма эти «ноги» растут. Если объект изначально производился для экспорта электроэнергии, то, значит, предусматривалась ее избыточность по отношению к белорусской экономике. А если она избыточна, эта самая энергия, то не захлебнется ли ею наша энергетическая система? Построить и отпартовать — это одно дело, а смотреть, как вырвется разнесет никому, как выясняется, особо не нужно «лампочку Владимира Ильича Семашко», — совсем другое. «Лампочку», за которую при этом платят будут многие поколения белорусских граждан, в том числе и я сам.

Я понимаю, что Владимир Ильич может прислать опровержение. Но тогда хотелось бы, чтобы он опроверг и слова главы белорусского государства, приведенные мною выше. Ибо процитировал я президента Лукашенко предельно точно, так что спорить господин вице-премьер в этом случае будет не со мной, а с Александром Григорьевичем.

И еще один вопрос. У нас тут, говорит все тот же хорошо информированный источник (ну как это «кто»? Президент, кто же еще!), наемные раскрыта сеть, получающая откаты за поставку спецдежды для государственных предприятий. Масштаб явно не тот. Под АЭС был взят кредит в 10 миллиардов долларов. При этом, как утверждает Александр Лукашенко, обоснование проекта явно было недостаточным — по крайней мере это вытекает из его слов. На двадцать четвертом году президентуры я не могу сомневаться в ущербности его компетентности как руководителя высшего звена. Если можно, расскажите мне, кто и как подписывал документы на получение самого большого кредита в истории Беларуси, если главе государства не смогли объяснить, как объект, построенный на эти деньги, будет встроено в экономику страны. То есть — за счет чего мы эти деньги возвращать будем. Или надеялись, что возвращать будет кто-то другой? Но тогда это называется просто — «кидалово».

Сергей ГОРДИЕНКО.

Александр ЯРОШУК: «Все на первомайский митинг!»

Белорусскому конгрессу демократических профсоюзов Мингорисполком разрешил проведение 1 Мая митинга в Киевском сквере.

— Мы заявляли митинг не для того, чтобы отпраздновать государственный праздник День труда, а чтобы отметить Международный день солидарности трудящихся, — объясняет председатель БКДП Александр Ярошук. — Этот день выстрадан рабочими многих стран, щедро полит их кровью, и мы считаем кощунством превращать его в государственный праздник, как это сделано в Беларуси. В этот день мы намерены заявить о своих требованиях к властям немедленно изменить социально-экономическую политику, обрекающую многих наших сограждан на бедность и нищенское существование, принять неотложные меры

по повышению доходов, заработной платы и пенсий граждан. Мы потребуем прекращения нарушений прав трудящихся и профсоюзов, легших позорным пятном на нашу страну, немедленной отмены декрета №29 о переводе всех занятых в экономике на срочные трудовые контракты, декрета №5, которым узаконена система необоснованных и чрезмерных наказаний работников, декрета №1, которым вводится принудительный труд в стране. Мы считаем эти декреты унижающими честь и оскорбляющими достоинство человека и потребуем от власти отказаться от всяких попыток превращения работников в рабов, ввергнуть страну в мрачные времена средневековья.

Мы призываем всех, кто не может оставаться равнодушным и не желает мириться с нарушениями прав трудящихся, с последовательной деградацией социально-трудовых отношений в стране, присоединиться к нам и поддержать наши требования. Только вместе мы сможем обеспечить достойную жизнь, достойный труд, достойные его условия и достойную оплату, будущее для наших детей и внуков. Мы ждем вас, друзья, 1 мая, в Международном день солидарности трудящихся, в 14 часов в Киевском сквере.

Все на первомайский митинг! Вместе мы победим!

Даша ПАВЛОВСКАЯ.

ЭКСПРЭС-КАМЕНТАРЫЙ

Ці паспрыяюць сілавікі эканамічнаму росту?

Палітолаг і прадстаўнік бізнесу пракаментавалі «Народнай Волі» зварот беларускага кіраўніка да сілавых структур.

Нагадаем, што ў сваім Пасланням народу і парламенту Аляксандр Лукашэнка сказаў так: «Звяртаюся да праваахоўнага блока, судовых уладаў: вы павінны забяспечваць творчасць закона. Але без уроню для эканамічнага росту».

«Фармальна гэтыя словы можна лічыць заклікам да судовай і сілавых структур не ставіць палкі ў колы бізнесу, — кажа старшыня Рэспубліканскай канфедэрацыі прадпрыемстваў **Віктар МАРГЕЛАЎ.** — Іншая справа, што словы — гэта словы, а на практыцы можа быць па-іншаму. Зараз мы працуем над зменамі ва Указ №488 аб ілжэпрадпрыемствах,

і галоўнае, што неабходна ўзаконіць, — каб невінаватны не даказвалі сваю невінаватасць. Хаця, трэба шчыра сказаць, у апошні час бізнесу стала прасцей працаваць, бо зараз ужо не тая пільная ўвага з боку кантралюючых органаў, што была раней. Правераў стала менш, скарачаны некаторыя патрабаванні, і гэты працэс можна назваць станоўчым».

Палітолаг **Дзяніс МЕЛЬЯНЦОЎ** лічыць, што ў дадзеным выпадку на праблему трэба глядзець шырэй. «Мне падаецца, што тут важна звяртаць увагу не толькі на пытанне правераў бізнес-структур, — лічыць эксперт. — Эканамічны ўрон краіна можа панесці і ад фарміравання дрэннага іміджу. У нас ёсць гандлёвы інтарэс у Еўропе і ЗША, але нярэдка яны бываюць «завязаны» на палітычныя пытанні. А тое ж самае пытанне вяртання санкцый наўпрост залежыць у тым ліку і ад дзеянняў беларускага сілавога блока. Разганаці мірную дэманстрацыю — з'явіліся

палітычныя патрабаванні з боку Захаду, а значыць, тэарэтычна ўзнікае пагроза новых санкцый. Альбо, напрыклад, адправілі за краты вядомага IT-бізнесмена быццам бы за эканамічныя злачынствы, і ўжо гэта можа адштурхнуць знешніх інвестараў. У выніку беларуска эканоміка не атрымае дадатковых інвестыцый і паступленяў у бюджэт. Таму славякім, як мне падаецца, і зададана ўлічваць усе гэтыя моманты, якія прадыктаваны сучаснай палітычнай сітуацыяй».

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

Бог с ним, с государством этим!

Александр ФЕДУТА

Украинское руководство обратилось к вселенским патриархам с просьбой признать факт существования украинской автокефальной церкви, независимой от Украинской православной церкви Московского Патриархата. Радости по поводу самого факта обращения было много — причем не только в Украине, но и в определенных белорусских кругах. Я, правда, радоваться не спешил бы. От того, что во вполне светском государстве появится церковь, инициатором создания которой государство и было, ничего хорошего не будет. Будет как с коммунистической идеологией. До тех пор, пока хотя бы внутри самой коммунистической партии были какие-то разногласия, шла, как говорит современная молодежь, «движка», то и жизнь была. Да, это была жизнь хищника, пожиравшего все на своем пути. А как стала она единственной «руководящей и направляющей», то и отравлялась, а потом и вовсе приказала всем долго жить.

Создание «единственной правильной» церкви неизбежно приведет к перестроению всего поля религиозной жизни. Чего греха таить, есть у нас искренне (иногда — истово)

верующие, а есть конъюнктурщики, которым дай подержаться за свечку в руках вышестоящего начальства — ну как бревнышко с Лениным поносить или травку с Лукашенко выкосить на субботнике. Концепция «церковь для государства» в их устах или под их диктовку выглядит как «церковь для нас». Соответственно и религиозная жизнь в государстве — это не религия, а конъюнктура. Правда, близость к государству дает определенные привилегии самой церкви. Помню, как в первые месяцы президентуры Александра Лукашенко тогдашний начальник Службы контроля президента Василий Долголев «накатил» на белорусский эрхарат РПЦ — а вернее, на некое предприятие «Диакония», зарабатывавшее на церковные нужды за счет льготной продажи спиртного (ну, это помимо всего прочего). Деньги, конечно, водочным перегаром не пахнут, однако логика в действиях Василия Борисовича была: вы, святые отцы, либо, согласно Евангелию, изгоните торгующих (водкой по крайней мере) из храма, либо тогда платите

налоги, как все. Тот конфликт был очень быстро исчерпан, а на церковные нужды зарабатывать начали на другом. Да и богатые люди, поняв, что государство относится к спонсированию РПЦ вполне положительно, начали жертвовать сами, точно надеясь, что молитва от СИЗО уберет. Правда, опыт показал, что убергает она не всегда и не всех, но... В общем, сами понимаете.

Как ни странно, легкий холодок, по мнению некоторых журналистов, пробежавший между главой белорусского государства и главой белорусского православия, мною лично ощущается как нечто освежающее. Огосударствленная церковь не может полноценно ни молиться к папшым призывам, ни критиковать действия власти с позиций вечных истин. А ведь именно это одна из ее функций. Нужно молиться и за весь народ, и за власти преемственность, но нельзя молиться за царя Ирода. Не может для церкви любое слово власти быть выше того, что записано в Святом Писании. А Писание, как ни толкуй, к милосердию призывает и признает право отнять жизнь у человека только за Богом. И тот факт, например, что в Беларуси до сих пор не отменена смертная

казнь, для меня лично является знаком того, что государство намеренно не церковь: ну не просите вы нас об ее отмене! И церковь, мягко говоря, не стала усердствовать.

Именно сейчас, как мне кажется, чем меньше государство вмешивается в жизнь религиозных общин, тем лучше. Не берусь обсуждать ситуацию в Украине — Бог с ней, с Украиной! Но у нас — это точно. Как и церквям (всем, не только православной) не следует вмешиваться в процесс государственного управления. Бог с ним, с государством! Единственное, где вмешательство церкви действительно необходимо, — это в вопросах гражданского мира. Помню, как во время противостояния на киевском Майдане представители крупнейших конфессий Украины совместно молились за мир. Как в киевских храмах, когда началась стрельба, открылись госпитали. И смотрю сейчас на поведение ряда армянских священников, которые встали во главе колонны митингующих в надежде, что это поможет избежать стрельбы в Ереване. Такая позиция достойна уважения. Но и на нее способна лишь независимая от государства — не от закона, подчеркиваю, а именно от государства — церковь.

100 РАДКОЎ

Міхася СКОБЛЫ

Навошта Віцебску чужая княгіня Вольга?

У народнага паэта Беларусі Пімена Панчанкі ёсць сумны верш пра тое, як найвадомейшы ў свеце віцебчанін Марк Шагал меў намер падараваць роднаму гораду некалькі дзясяткаў сваіх карцін. Тых, на якіх пазнаецца даравальчыны Віцебск — з царквамі, касцэламі і сінагогамі, з драўлянымі хацінамі, над якімі лётаюць закаханыя.

Тагачаснае віцебскае начальства адмовілася ад падарунка. «Шагал пакрыўдзіўся і памёр, а Віцебск страціў мільёны турыстаў», — канстатаваў Пімен Емяльянавіч, яўна спачувачы і пакрыўджанаму Марку Захаравічу, і землякам-віцебчанам, у якіх, трэба думаць, ніхто не пытаўся, патрэбна гораду карцінная галерэя слаўтага мастака-авангардыста ці не.

Наўрад ці сённяшняе кіраўніцтва Віцебска кусае локці, прыгладваючы пралікі сваіх папярэднікаў, — занадта даўно тое было. Але вучыцца на памылках ніколі не позна. І вырашылі ў Віцебску ставіць помнікі. Няважна каму — абы прыцягальныя для турыстаў. Так ні з пушчы ні з поля з'явіўся ў горадзе над Дзвіной «старик Хоттабыч», а наўслед за ім — пад апладысментамі адэптаў «русскаго мира» — Аляксандр Неўскі. Адзін выскачыў з папулярнай дзіцячай кніжкі, другі вылез з падручніка пра гісторыю суседняй дзяржавы, і абодва ў Віцебску атрымалі прапіску. Гараджане тады трохі папратэставалі, але ўрэшце змрыліся.

Відаць, прытоку турыстаў Хатабыч з Неўскім паспрыялі мала, таму ў Віцебскім гарвыканкам вырашылі ўсталяваць яшчэ адзін «прывабны для турыстаў» помнік — старажытнарускай княгіні Вользе. Падаючы яе як заснавальніцу горада. У сувязі з чым я хацеў бы задаць некалькі пытанняў віцебскаму мэру **Віктару Нікалаікіну.**

Лічыцца, што Віцебск заснаваны ў 974 годзе. А княгіня Вольга, як паведамляе летапісная «Аповесць мінулых гадоў», памерла ў 968-м. Выходзіць, праз шэсць гадоў уваскрэсла, каб заснаваць Віцебск?

Прыкра пра гэта гаварыць, але, каб падагнаць даты пад загадзя прыдуманую схему, савецкія гісторыкі ў свой час пайшлі фактычна на фальсіфікат, «падрывішы» летапіс, а заадно і заклімавалі віцебскага летапісца, які, нійначай з пахмелля, пераблытаў лічбы і напісаў 974 замест 947. Вам, спадар Нікалаікін, відаць, знаёмая тая прыдумка Б.Рыбакова і Л.Аляксеева? А ці чыталі вы, што напісаў з нагоды «папраўленага летапіса» найлепшы знаўца беларускіх старажытных лісьмёнаў Мікалай Улашчык? Бо ён і ў новай даце знайшоў супярэчнасць. У летапісе паведамляецца, што княгіня Вольга, заснаваўшы горад, пабудавала ў ім адразу дзве царквы — Святога Міхала і Звеставання. «Але, — слухна засумняваўся гісторык, — у 947 годзе Вольга яшчэ не была хрысціянкай, а значыць, не магла ўзводзіць царквы».

Так што ні ў 947-м, ні ў 974 годзе княгіня Вольга заснаваць Віцебск не магла. Дык каму вы, спадар Нікалаікін, сабраліся ставіць помнік?

Праславілася княгіня зусім іншымі справамі. Як паведамляе тая ж «Аповесць мінулых гадоў» (ці яе таксама пісалі з пахмелля?), Вольга, помсцячы за смерць свайго мужа, загадала закатаць жыўцом дваццаць паслоў-драўляна, а прыбыўшы на драўляныя землі, здзейсніла падчас трызна на мужу рытуальнае забойства 5000 чалавек. Аднак і на гэтым крыважэрна княгіня не супакоілася і наступную партыю паслоў распарадзілася спаліць у ласні. Што і было зроблена. У рускага паэта Мікалая Гумілёва ёсць пра гэта кранальныя радкі: «Ольга, Ольга! — вошлі дравяне / С валосямі жёлтыми, как мёд, / Выцарапывая в раскалённй бане / Окровавленными ногтями ход».

Драўляне, спадар Нікалаікін, не на Марсе жылі, а ў суткоу Прыпяці і Гарыні, гэта нашы з вамі продкі. А вы не баіцеся, што іх перадсмротныя крыкі загучаць і над Дзвіной, калі там паўстане помнік іх згубіцельніцы?

У падтрымку «заснавальніцы Віцебска» Вольгі нядаўна выступіла «Советская Белоруссия». Яе калумністка Вікторія Папова іранічна прайшла па віцебскіх актывістах, што збіраюць подпісы супраць помніка, і паратавала за «ёшчэ адзін красівы памятник, у якогаго будзт тусоваць турысты». Ідэальнай ёй бачыцца «талерантная электыка», падледжаная ў Магілёве, дзе помнік цару Мікалаю ІІ суседнічае з мемарыялам змагарам за савецкую ўладу.

Паводле логікі журналісткі «Советской Белоруссии», на вуліцах беларускіх гарадоў помнікі трэба ўсталяваць папараці — Каліноўскаму і Мураўёву, Касцюшку і Сувораву, БНР і БССР... Але гэта будзе ўжо не электыка, а самая сапраўдная палата №6. Дарэчы, у Віцебску падобная «палата» ўжо існуе — на гарадскіх вуліцах дзсяць з якіх носяць імя Надзеі Крупскай, пяць — Якава Свядліова, тры — Аўгуста Бебеля і г.д. Тамсама дзіўным чынам разнаможылі вуліцы Сацыялістычныя, Кастрычніцкія і Клінічныя...

Усталяваны нахрапам і чужародны Віцебску помнік вернаму хаўрускіму Залатоў Арды Аляксандру Неўскаму па прыблізных падліках абышоўся гарадскому бюджэту пад 300.000 рублёў. Відаць, не менш запатрабуе і помнік псеўдзаснавальніцы горада княгіні Вользе.

А ці не лепш было б прадуладжана на той сумнеўны з усіх бакоў манумент грошы патраціць на перайменаванне віцебскіх вуліц, што крычма крычаць пра ўчыненую над імі экзекуцыю? На шылдычках з імянамі знакамітых сыноў Віцебшчыны Васіля Быкава, Рыгора Барудзіна і Генадзя Бураўкіна.

Помнікі княгіні Вользе ўжо стаяць у Кіеве, Пскове і Ноўгарадзе, у яе гонар названа затока ў Ахоцкім моры, пасёлак у Прыморскім краі і ордэн РПЦ.

Слаўны горад Віцебск, спадар Нікалаікін, без тае Вольгі выдатна абыдзецца. Помнікі ўсё ж трэба ставіць сваім героям.

ДУХОЎНЫ СКАРБ

Выставка буквароў на 587 мовах

Каля 1400 буквароў на 587 мовах прадстаўлены на міжнароднай выставе «Буквары народаў свету», якая адкрылася 26 красавіка ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі.

Выстава прымаркавана да знамальнай даты — 400-годдзя выдання першага ў свеце буквара, што пабачыў свет у мястэчку Еўе пад Вільняй, якая тады была сталіцай Вялікага Княства Літоўскага.

Аснову экспазіцыі склаў унікальна прыватная калекцыя буквароў і азбук латвійскага педагога, асветніка і калекцыянера Юрыса Цыбульса, у якой налічваецца звыш 10.000 выданняў больш як на тысячы моў.

Асаблівае месца на выставе займаюць беларускія кнігі для навучання грамадзтва XVI—XXI стагоддзяў з фондаў Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі, якія наглядна дэманструюць 400-гадовую гісторыю беларускага буквара.

Выстава будзе працаваць да верасня.

Маргарыта КРАЎЦОВА

«Народная Воля» в Facebook

www.facebook.com/nv.online.info

в Vkontakte www.vk.com/nvonlineinfo

ПАМ'ЯЦЬ

29 красавіка адкрыюць помнік на магіле Паўла Шарамета

Цырымонія адбудзецца а 15 гадзіне на Паўночных могілках сталіцы, дзе пахаваны выдатны беларускі журналіст. У цырымоніі возьмуць удзел калегі Паўла – сябры Беларускай асацыяцыі журналістаў, родныя Паўла – яго маці Людміла Станіславаўна Шарамет, з Масквы прыедуць жонка Наталля і дзеці – Елізавета і Мікалай. Павел Шарамет загінуў 20 ліпеня 2016 года ў выніку выбуху аўтамашыны ў цэнтры Кіева, дзе ён жыў і працаваў апошнія пяць гадоў. Абставіны яго смерці да гэтага часу не расследаваны. 13 красавіка гэтага года намеснік старшыні Савета бяспекі Украіны Віктар Кананенка паведаміў, што доказнай базы па справе аб забойстве Шарамета няма, працэс збору доказаў працягваецца.

Паўлу Шарамету было 46 гадоў. Ігар ЗАЛЕСКІ.

ЧУЛІ?

Місія МВФ зноў будзе працаваць у Беларусі

«Місія Міжнароднага валютнага фонду будзе ў нас на пачатку ліпеня. Гэта планавая місія. Яшчэ адна місія фонду запланавана на восень бягучага года», – паведаміў намеснік старшыні праўлення Нацбанка Дзмітрый Калечыц. Паводле яго слоў, супрацоўніцтва з Міжнародным валютным фондам па маніторынгу сітуацыі ў эканоміцы, а таксама ў рамках тэхнічных кансультацый не спыняецца. Беларуская дэлегацыя ўдзельнічала ў ўясновай сесіі саве-

та кіраўнікоў Міжнароднага валютнага фонду і Групы Сусветнага банкіна. Гэта планавая місія. Яшчэ адна місія фонду запланавана на восень бягучага года», – паведаміў намеснік старшыні праўлення Нацбанка Дзмітрый Калечыц. Паводле яго слоў, супрацоўніцтва з Міжнародным валютным фондам па маніторынгу сітуацыі ў эканоміцы, а таксама ў рамках тэхнічных кансультацый не спыняецца. Беларуская дэлегацыя ўдзельнічала ў ўясновай сесіі саве-

СИТУАЦЫЯ

Хто ў пралёце?

У суседніх краінах авіябілеты па-ранейшаму значна таннейшыя, чым у Беларусі.

У сваім пасланні народу і парламенту Аляксандр Лукашэнка запытаўся: «Чаму найчым срамдзяням больш выгадна лятаць адкуль заўгодна – з Вільнюса, Кіева, Варшавы, але не з Мінска?». Ні для кога не сакрэт, што многія беларусы падчас падарожжаў і насамрэч аддаюць перавагу аэропортам суседніх краін, бо кошты на білеты там значна таннейшыя, чым у «Белавіі». Часам беларуская кампанія таксама прадае танныя квіткі на рэйсы, але гэта больш выключэнне, чым правіла.

А вось у тых жа Літве, Украіне альбо Польшчы працуе шэраг лаўкостараў – авіякампаній, якія прапануюць палёты па мінімальным цэнах, але без большасці дадатковых паслуг для пасажыраў, з вельмі абмежаваным аб'ёмам багажу, нярэдка ў нязручны час або ў далёкіх ад папулярных гарадоў аэропортах. Хацелі прыйсці лаўкост-кампаніі і на беларускі рынак, але ім адмовілі.

«Мадэль лаўкостай, калі бясплатна можна правесці на

борце толькі ручную наклажу, а багаж і любое харчаванне трэба купляць дадаткова, не ўлічваецца ў нашы стандарты», – заявіў не так даўно генеральны дырэктар Нацыянальнага аэропорта Мінск Дзмітрый Мелікян. – І не трэба людзей мучыць, не трэба рабіць з іх нейкіх ізгой. Я лічу, што наш народ павінен атрымліваць высака якасную паслугу». Тым не менш не ўсім па кішэні гэтая самая «высакаякасная паслуга». Ды і навошта пераплачваць, калі можна знайсці больш танныя варыянты? Напрыклад, пералёт Вільнюс-Кутаісі-Вільнюс (13 мая – туды, 16 мая – назад) каштуе ўсяго каля 47 еўра, Вільнюс-Лісабон – 25 еўра, Варшава-Будапешт-Варшава – 28 еўра...

Мы параўналі акцыйныя квіткі кампаній Ryanair (з вылетам з Вільнюса) з сярэднімі коштамі на авіябілеты кампаніі «Белавія» ў гэты ж дзень з Нацыянальнага аэропорта Мінск. Як кажуць, адчуецца розніца...

Кошты на авіяпералёты з аэропортаў Мінска і Вільнюса

Пункт прызначэння	Кошт (у еўра)	
	Нацыянальны аэропорт Мінск	Міжнародны аэропорт Вільнюс
Лондан (24 мая)	155	15
Брусель (15 мая)	155	17
Парыж (20 чэрвеня)	176	20
Кельн (27 чэрвеня)	231	20
Талін (6 жніўня)	75	28
Стакгольм (25 мая)	113	31
Осла (14 чэрвеня)	127	31
Варшава (8 жніўня)	75	31
Берлін (20 ліпеня)	135	40
Рым (21 мая)	148	46
Мілан (15 мая)	154	48

Сяргей НІКАНОРАЎ.

ДЫПКУР'ЕР

Новы спецдакладчык ПАСЕ па Беларусі можа быць прызначаны ў чэрвені

Пра гэта паведаміў італьянскі дэпутат Андрэа Рыгоні 25 красавіка на пасяджэнні Камітэта па палітычных пытаннях і дэмакратыі ПАСЕ ў Страсбургу.

Рыгоні, які ў чэрвені мінулага года прадставіў сваю справаздачу па сітуацыі ў Беларусі, з'яўляецца ўжо былым спецдакладчыкам па сітуацыі ў Беларусі і да 27 чэрвеня 2018 года можа ўдзельнічаць у абмеркаванні далейшых крокаў ПАСЕ ў адносінах з Беларуссю. У сваім выступленні ён адзначыў, што Беларусь застаецца адзінай краінай у Еўропе, якая ўсё яшчэ не з'яўляецца членам Савета Еўропы. «І кожны раз, калі мы ўспамінаем пра Беларусь, гэта важна», – сказаў Рыгоні. – Гэта не азначае, што не існуе сёння ўмоў для вяртання Беларусі ў еўрапейскую сям'ю, але нам важна ведаць, што адбываецца ў гэтай краіне. У нас могуць быць розныя меркаванні, але

на існасць, у нас ёсць магчымасць для дыялогу і абмеркавання». Рыгоні спадзяваўся, што будзе дасягнуты большы прагрэс у адносінах з Беларуссю за той час, пакуль ён з'яўляўся спецдакладчыкам. Аднак, паводле яго слоў, у Беларусі так і не правялі рэформу выбарчага заканадаўства, не ўвялі мараторый на смяротнае пакаран-

не і не пачалі паважаць фундаментальныя правы, у тым ліку права на свабоду прэсы і свабоду выказвання. «Але неабходна працягваць нашу працу, уключаючы Беларусь, каб яна пачала рабіць крокі наперад, пачала рэформы. Гэта наша місія», – сказаў Рыгоні. – Як і ў іншых краінах, перамены выклікаюць

страх, але гэта цана рэформы, змены прынясуць карысць». У прэс-службе ПАСЕ ўдакладнілі, што Камітэт па палітычных пытаннях пакуль не прыняў рашэння ні па кандыдатуры новага дэкладчыка, ні па даце новага прызначэння.

Тэцыяна КАРАВЯНКАВА, БЕЛАПАН.

ЕСТЬ ВОПРОС!

Как работают белорусские компании в Венесуэле?

В октябре прошлого года Беларусь посетил президент Венесуэлы Николас Мадуро. С этим визитом связывались большие надежды на преодоление кризиса в торгово-экономических отношениях между нашими странами, особенно в части реализации двусторонних совместных проектов. Александр Лукашенко заявил о «перезагрузке отношений», с высоких трибун звучало, что Беларусь и Венесуэла намерены значительно нарастить сотрудничество. Оправдались ли эти ожидания?

ДЛЯ СПРАВКИ. Сегодня в Венесуэле действуют СП «МАЗВЕН» по сборке грузовой техники марки «МАЗ», СП «ВенеМинск Тракторес» по сборке тракторов «Беларус». Продолжает работать одно из первых белорусско-венесуэльских СП – «Петролера БелоВенесолана», специализирующееся на добыче нефти и газа, а также на венесуэльском рынке остаются строительная компания «Белзарубежстрой», которая участвует в объявленной еще во времена Уго Чавеса национальной программе строительства жилья для малоимущих венесуэльских семей.

Многочисленные долги

Недавно МИД Беларуси сообщил о встрече посла нашей страны в Венесуэле Олега Паферова с вице-президентом по вопросам планирования этой страны, сопредседателем Белорусско-Венесуэльской совместной комиссии по торгово-экономическому сотрудничеству Рикардо Менендесом. «Обсуждены вопросы двусторонней промышленной кооперации, реализации совместных проектов, а также имплементации соглашения об отгрузках в Беларусь венесуэльской продукции на условиях встречных поставок», – говорилось в сообщении МИД.

Иными словами, речь снова, как и во время визита Николаса Мадуро в Минск, шла о том, как решать возникшие пару лет назад проблемы в торгово-экономическом сотрудничестве. Не секрет, что в прошлом году поставки белорусских комплексуемых в Венесуэлу были приостановлены из-за огромных долгов венесуэльской стороны нашим предприятиям.

Например, венесуэльская пресса писала, что еще в 2015 году задолженность СП «МАЗВЕН» перед МАЗом составляла более 65 млн долларов, в 2016 году – это уже неофициальная информация в белорусских СМИ – она увеличилась почти до 170 миллионов долларов. В 2015 году с конвейера «МАЗВЕН» сошло только 325 грузовиков вместо планируемых 2,5 тысячи, в 2017 году эта цифра была совсем аховой: на белорусско-венесуэльском СП собрали... 14 автомобилей МАЗ.

Не менее критическая ситуация возникла и на «ВенеМинск Тракторес». Если еще в 2015 году предприятие смогло выполнить 41 процент плана и с конвейера сошло 705 тракторов «Беларус», то в 2017 году на заводе было собрано только 8 (!) тракторов. Осенью прошлого года в интервью нашей газете заместитель маркетинг-директора по коммерческой работе на рынках дальнего зарубежья Минского тракторного завода Дмитрий Счастный признавался, что «уже почти год, как мы приостановили свое участие в «ВенеМинск Тракторес», пока не будет решен вопрос с финансированием. Дело в том, что венесуэльская сторона не рассчиталась с МТЗ за поставленные комплектующие, долг вырос достаточно большой. Платить они не отказываются, но вопрос пока не решен».

Идем дальше. В прошлом году выяснилось, что

«Белзарубежстрой», который работает в Боливарианской Республике десятый год и в последнее время по правительственной программе Венесуэлы строит там целые жилые кварталы – тысячи квартир, детские сады, школы, оказывается, долгое время работает в Венесуэле почти за так. «Задолженность весомая», – рассказывал накануне визита президента Мадуро в Беларусь министр архитектуры и строительства Анатолий Черный. – 108 миллионов долларов задолженность перед компанией «Белзарубежстрой», и вот два вводимых дома дают еще пять миллионов долларов, поэтому финансовое положение сложное, тем не менее, понимая ситуацию, понимая отношения между нашими странами, мы продолжаем строительство».

Испытывало в последние годы сложности и предприятие по добыче нефти «Петролера БелоВенесолана». В 2017 году на нем работал только один представитель Беларуси, хотя раньше на предприятии трудились более 50 белорусов. В «Белоруснефти» – а ее доля в СП составляет 40 процентов – не скрывали, что объемы добычи нефти в Венесуэле упали. Раньше «Петролера БелоВенесолана» добывала порядка 1 миллиона тонн нефти в год, однако в последнее время показатель снизился, в прошлом году было добыто около 700 тысяч тонн.

«В первую очередь они спасают себя»

Что сейчас происходит на белорусско-венесуэльских СП?

На белорусских флагамах – МТЗ и МАЗе – не отрицают, что долги не возвращены, работа совместных предприятий практически парализована. Александр Атрошник, начальник управления внешнеэкономических связей по экспорту ОАО «МАЗ – управляющая компания холдинга «БЕЛЛАВТОМАЗ», говорит, что сейчас на СП «МАЗВЕН» МАЗы не собираются.

«Технику, которую могли, всю собрали», – рассказывает Александр Викторевич. – Провели в декабре дефектовку тех комплектов, которые там есть. Работа с нашей стороны ведется, а с венесуэльской... Там все заняты предстоящими президентскими выборами.

– Александр Викторевич, а есть ли смысл сохранять в Венесуэле ваше СП, если и МАЗы не собираются, и долги возвращаются с трудом?

– ... (Пауза. – Авт.) Сейчас ведется плановая работа по ликвидации задолженности и по дальнейшим перспективам сотрудничества с данным регионом.

Стоит отметить, что недавно заместитель генерального директора Минского автозавода Геннадий Скитов заявлял в прессе, что «если все нормально сложится, может, до конца года задолженность погасится». Заместитель маркетинг-директора по коммерческой работе на рынках дальнего зарубежья Минского тракторного завода Дмитрий Счастный не так оптимистичен, как его коллега Геннадий Скитов. Поставки комплектующих с МТЗ в Венесуэлу не возобновлены, трактора на «ВенеМинск Тракторес» не собираются.

– Венесуэльская сторона рассчитывается с МТЗ очень туго, недостаточно у них финансов, –

На заводе по сборке белорусской техники в промышленной зоне «Санта-Инес», открытом в штате Баринас в 2015 году, планировалось наладить стабильный выпуск дорожно-строительных машин «Амкдора».

говорит Дмитрий Владимирович. – Поэтому сейчас отработываются некоторые варианты расчетов. А какая конкретная задолженность – это коммерческая тайна.

Неохотно комментируют ситуацию с миллионной задолженностью венесуэльской стороны в строительной компании «Белзарубежстрой». Несмотря на долги, белорусы продолжают сегодня строить дома в штате Баринас, городе Маракай и столице Венесуэлы Каракасе. Точнее, строят рабочие-венесуэльцы под руководством и контролем белорусских инженеров. И, к слову, последняя новость на сайте «Белзарубежстрой» – недавний репортаж канала ОНТ из Венесуэлы. Генеральный директор компании Виталий Бондарик говорит о том, на каких условиях «Белзарубежстрой» сейчас работает в Боливарианской Республике: «Конечно, нам пришлось привлечь стороннее финансирование. Финансирование не белорусского происхождения. Это ресурсы из далеких ОАЭ. Мы стараемся каждый раз договариваться, каким-то образом рефинансироваться, потому что венесуэльская сторона не отрицает тех долгов, которые есть. Они подтверждают, что мы долги имеем перед белорусской организацией, мы долги признаем, долги будут выплачены».

Ну и наконец белорусско-венесуэльское СП по добыче нефти и газа – «Петролера БелоВенесолана». Как обстоят дела там?

– Предприятие работает, добыча газа и нефти осталась на уровне прошлого года, идем по месяцам в том же ритме, – поясняет заместитель начальника управления

Только факты

Насколько оправдано стремление белорусских властей поддерживать тесные взаимоотношения, надеяться на эффективность экономических проектов со страной, которая возглавила десятку «самых несчастливых экономик мира» по версии Bloomberg? По оценкам экспертов, внешний долг Венесуэлы составляет 155 миллиардов долларов. Кризис в стране продолжается не один год, в Венесуэле не хватает продуктов питания, медикаментов, товаров первой необходимости. По оценкам местных властей, с января 2017 года по январь 2018-го инфляция превысила 4000 процентов. В феврале 2018 года показатель инфляции уже превысил в годовом выражении 6000 процентов.

внешнеэкономической деятельности «Петролера БелоВенесолана» Павел Лях. – И это хорошо с учетом отсутствия активной инвестиционной фазы, но плохо, потому что потенциал предприятия значительно больше. Увеличивать штат наших сотрудников пока не планируем. В Венесуэле по-прежнему остается только один наш представитель, он сопровождает интересы «Белоруснефти» в компании.

– И какие планы на будущее? Есть ли предпосылки, что получится увеличить объемы добычи нефти?

– Сегодня ведется работа на уровне правительства, чтобы дать

новый импульс развитию всего этого процесса. Безусловно, наша задача как производственной компании – увеличить объем производства конечного продукта – нефти. На это мы нацелены.

– А что касается дивидендов от продажи нефти?

– В случае прибыли мы будем претендовать на долю до 40 процентов дивидендов. Но это может быть после проведения аудита бухгалтерской отчетности.

– За 2017 год такая отчетность проведена?

– Нет, эта отчетность еще не готова.

– Нет опасений, что венесуэльская сторона с вами не рассчитается? Задолженность перед белорусскими партнерами – это сегодня обычное дело для венесуэльских предприятий...

– Прибыль, если она есть, но не распределена в рамках совета акционеров на дивиденды, автоматически идет на развитие предприятия, на реализацию инвестиционной программы, то есть на добычу нефти.

Откровенно говоря, 100-процентной гарантии, что венесуэльская сторона рассчитается с нами в этом году, нет. Ситуация там сложная и потому, что скоро президентские выборы, и потому, что очень динамичный валютный курс, гиперинфляция. Первоочередная задача для Венесуэлы – стабилизировать экономику страны. В первую очередь они спасают себя. Но от долгов не отказываются. И если есть оформлено документально и ни у кого не возникает претензий – контрагентами подписан акт сверки, – то расчет произойдет. Вопрос только в том, когда. В этом году, через год или через два.

– Я так понимаю, что речь идет не только о возможных долгах за 2017 год?

– Все правильно. У них образовалась задолженность по договору технического содействия за 2016 год. То есть остались долги перед «Белоруснефтью» за аренду персонала.

– А долги по дивидендам?

– Венесуэльская сторона рассчиталась с нами включительно по 2014 году. Аудированной отчетности по 2015-му и 2016 годам пока нет. В любом случае мы сотрудничаем в рамках юридической плоскости.

– Павел Леонидович, скажите честно: есть ли смысл нам оставаться в Венесуэле?

– Конечно! Вся работа «Белоруснефти» в Венесуэле связана исключительно с прибылью. За период 2008–2017 годов совместным предприятием «Петролера БелоВенесолана» было добыто более 9 млн тонн нефти и 6,8 млрд куб. метров газа. Если посмотреть баланс затрат и выручки, то мы в глубоком плюсе даже с учетом того, что сегодня сохраняется задолженность венесуэльской стороны перед нами. Финансовый результат, который получила Беларусь за годы работы СП, составляет порядка 70 миллионов долларов. Это живые деньги, которые были получены. И не надо забывать, что мы еще получили нефтяную компанию в Венесуэле, которая стоит значительно больше. Там идет расчет на сотни миллионов долларов.

– Но найдется ли покупатель? – На любой товар всегда найдется покупатель. Вопрос в цене...

Мария ЭЙСМОНТ.

НУ І НУ!

Шчодры падман

Днямі тэрмінова спатрэбіўся газавы балон. У бліжэйшым да дома ўнівермагу, былым флігмане савецкага гандлю, мне пашанцавала двойчы: па-першае, патрэбны балон ёсць у продажы, а па-другое, у гэты дзень уладальнікам спецыяльнай карткі давалі зніжку аж 25 працэнтаў ад кошту тавару. Патрэбную картку я маю, але, убачыўшы цэнік, тую картку з кішэні нават не даставаў. Праехаўшы ад універмага на трамвай тры прыпынкі, я зайшоў у спецыялізаваную краму газавых абсталявання і набыў патрэбны балон.

Балоны вырабляе айчынным прадпрыемствам – Навагрудскі завод газавых абсталявання. У спецыялізаванай краме балон ёмістасцю 5 літраў каштуе 34 рублі 13 капеек, а балон ёмістасцю 27 літраў – 64 рублі 67 капеек. Ва ўнівермагу 5-літровы каштуе 47 рублёў 69 капеек, а 27-літровы – 90 рублёў 69 капеек. Амаратары арыфметыкі могуць пераканацца, што зніжка, якую бадзёра абвясччае ўнівермаг, не дае выгады пакупніку.

Невялікая радасць – тыя трынаццаць з паловай рублёў, што засталіся ў майі кішэні пасля набывання балона. Але ніяк не пазбаўлюся ад агідзі і грэблівасці, выкліканых хлуснёй і нахабным здэкам з пакупнікоў, які ўчыняюць шарыміт у ўнівермагу.

Нешта не так у нашай дзяржаве, калі мана ў цане...

Кастусь КАЛІНА.

ВЫ ЦІКАВІЛІСЯ

Што з Юрыем Леднікам?

«У свой час па Беларускім тэлебачанні паказвалі прапагандысцкую перадачу «P.S.», якую вёў Юры Леднік. Але ўжо нейкі час гэтага чалавек не бачна на экранах тэлевізара. Можна ведаце, што з ім?»

Міхась ГУЛЕВІЧ, Мінск.

– Пяць гадоў таму Юры Леднік памёр ад анкалагічнага захворвання ва ўзросце 38 гадоў. У яго засталіся жонка і двое дзяцей.

Леднік быў намеснікам дырэктара Агенцтва тэлевізійных навін, на тэлебачанне прыйшоў у 2003 годзе.

ЛЁСЫ ЛЮДСКІЯ

Добрай жыццёвай дарогі табе, Вераніка!

Спалучэнне вонкавай і душэўнай красы

рэчыць, як адзін мязротнік выбіў яму сківіну.

Шмат яшчэ непрэмыснасяў зведзў Валеры, што, вядома ж, не спрыяла здароўю. Ды на сваё нездароўе ён амаль не звяртаў увагі, жыў новымі праектамі. Аднаго разу на сваёй машыне вяртаўся з магазіна дадому. З ім разам ехалі жонка, Вераніка і сяброўка сям'і. У дарозе яму стала блага. Нейкім чудам ён даехаў да свайго паездка, нават прыпаркаваў машыну. І тут страціў прытомнасць. «Хуткая дапамога» забрала яго ў рэанімацыю. Валеры Іванавіч ўпаў у кому.

Вераніка сэрцам адчула небяспеку. «Божанька, уратуй майго татка!» – звярталася яна да Усвышшняга. І горка плакала.

Пяшчотныя лісты да бацькі і воблачная ружа

Калі не стала бацькі, Вераніка ўпала ў адчай і скруху. Каб аслабіць іх разбуральнае дзеянне, вельмі важна было як мага часцей слухаць добрых, чуйных, мудрых людзей, абавіраючыся на іх падтрымку, перамагаць сябе, дужаць фізічна і духоўна ў гаючым руху часу. Тады ішоў ёй толькі адзінаццаты год. Акрамя вучобы ў сярэдняй школе, яна працягвала наведваць у Брэсце харэаграфічную. Праўда, у гэтую ўстановаў ішла ўжо неахвотна. Маці ўвесь час угаворвала, мяркуючы, што дадатковы занятак будучы хоць трохі памагаць дачцэ адсыць ад невямоўнага гора, прыглушаць боль ад глыбокай раны.

Аднак атрымлівалася ўсё наадварот: ад наведвання той харэаграфічнай школы незгойная рана дзядзечыні смелела яшчэ мацней. Там не тое што не заўважалі яе пакут, а як бы стараліся іх не зваважаць. Маюльці, ты стала сумная і змрочная – твае праблемы. Яе перасталі куды-небудзь запрашаць, бышам яна ўвесь час адсутнічала. Усе заняты ў танцы, а Вераніка – убавіраючы, усе едуць у Балгарыю, а яе не бярэць...

да яго. Аднойчы ў дзень свайго нараджэння дзядзечыня з матульай вярталіся з крамы «Буслік». Раптам Вераніка ўсклікнула: «Глядзі, глядзі, мама: тата мне ружу падараваў!» Нагаша ўзяла вочы і ўбачыла на небе рэдкасны цуд: белае воблачка ў форме ружы. Успешная дзядзечыня працягвала: «Гэта самы лепшы мне падарунак, мамачка!»

Рэальнасць і мрой

Нагаша разумела: падрастаючай дачцэ трэба і ў творчым плане расці, прынамсі не страчваць дасягнутае. Таму павяля яе ў Цэнтр маладзёжнай творчасці. Хвалявалася: «Як прымуць? А раптам не спадабаецца?»

Запісала ў народны тэатр. Яго кіраўніца спадарыня Лісеўская прыняла новенькую з вялікай радасцю і адразу пачала даручаць ёй відныя ролі ў казачных спектаклях: «Аліса ў краіне цудаў», «Новы год і пёрка жар-птукі» ды многіх іншых. Акрыялая Вераніка з радасцю выступала то ў ролі Маяцельцы, то ў ролі фрэйліны каралевы, часам была танцоркай, калі-нікі вядучай. І ўсёды спраўлялася паспяхова.

У Пінск дзядзечыня ехала акрыялая. Пакуль здавала іспыты ў каледжы, жыла на прыватнай кватэры. На пачатку вучыльнага года ёй далі інтэрнат. Але адведзены пакой засмуціў першакурсніцу: ішалеры на сценах былі пашарпанены, шафу праёў трыбок, з усіх ішычлы выпузалі прускаі. Толькі гэтага не халала дзядзечыню, якая прывыкла па тры разы штодня ўмывацца! Ну, вядома, паскардзілася маме, а мама не давала спакою караўніцтву каледжа, пакуль не дамаглася рамонту.

У гэтым пакоі, дзе даўно пануе ідэальны парадак, Вераніцы, як і яе аднакурсніцы Сашы, застаецца пажыць зусім нядоўга, бо пасля лета пойдзе трэці – заключны – курс. У душы дзядзечыню выспеў новы прывабны план: пасля завяршэння вучобы ў Пінску паступіць у Мінскі дзяржаўны ўніверсітэт культуры, каб атрымаць акцёрскую прафесію.

Мэту дзядзечыня акрэсліла няпростую. Вучоба на акцёра спецыфічная, цікавая, але цяжка, апроч таго, працяглая – пяць гадоў.

А ў яе маці з'явілася сур'ёзная праблема з працай. Нямага гадоў заўра цягнула лямку каскі ў эўрапейскім магазіне – па дваццаць гадзін у дзень. За пяцьсот рублёў. Пры тым трэба залішне кланяцца кожнаму пакупніку, такім тая цяпер правільна. І вось не вытрымала сёлета душа: кінута Нагаша агорклую работу. Паехала ў Польшчу на збор шапіншэўна. Мала што даў той новы вопит. З'ездзіла ў Германію, працавала месца ў садоўніку. Там цяжкай фізічнай працай зарабіла тысячу еўра. Даводзілася капачь ямы пад пасаду дрэў і кустоў. На штосіці падобнае настроіваецца і надалей: у ліпені адкрые новую візу. Галоўнае – каб здаровілася: некалі ў яе была анкалогія... Так хочацца дапамагчы Вераніцы, каб дачка здзейсніла сваю мару! А мне застаецца пажадаць: добрай жыццёвай дарогі табе, Вераніка! Няхай ніколі ў тваім сэрцы не збываецца дакладны эстэтычны кампас.

Васіль ЖУКОВІЧ.

ДАВЕДАЧНАЕ БЮРО

На пытанні чытачоў адказвае старшыня Пухавіцкай раённай арганізацыі ГА «Беларускае таварыства абароны правоў спажыўцоў» Васіль ВАЛАСЮК.

Вярнуць тавар у магазін

Набыў у магазіне ультразвукавы апарат для ўойльшэння паветра. Праз тыдзень з'явіліся праблемы: з апарата пачала выцякаць вада. Заўважыў, што пашкоджана разьба на нахрыўцы воднага рэзервуара. Магчыма, з-за няякаснага пластыку. У магазіне адмовіліся вярнуць мне грошы. Прадавец сказаў, што, маюльці, гэта механічнае пашкоджанне, таму трэба звяртацца для рамонтну ў сэрвісны цэнтр. Ці так гэта?

Сяргей ТРУХАН, г.Маладзечна.

– Прадавец няправільна вас праінфармаваў. Права вызначаць характар пашкоджання (механічнае альбо не) належыць толькі эксперту. Спажывец мае права напісаць заяву аб адмове ад рамонтну і запатрабаваць вярнуць грошы.

У аўтасэрвісе дрэнна адрамантавалі машыну

У мяне рабочая машына – мікрааўтобус. Адаў яго ў аўтасэрвіс, былі праблемы з рухавіком. Купіў усе неабходныя запчасткі ў магазіне і аплаціў рамонт машыны. Праз некалькі дзён пасля рамонтну зноў пачаліся праблемы з рухавіком. Я звярнуўся ў той жа сэрвіс, мне казалі, што будучы разбрацца. Ці павінен я зноў аплачваць рамонт і кошт запчастак?

Васіль КУЧЫНСКІ, Гродна.

– Калі ёсць дакументы, якія пацвярджаюць, што раней машына рамантавалася менавіта ў гэтым аўтасэрвісе, выправіць усе недахопы вам павінен бясплатна.

Купіла лямпу з аголеным провадам

Купіла настольную лямпу. Калі выбірала, не заўважыла, што праводы крыху аголены. Натуральна, заўважыла неахоп дома. А калі вярнулася ў магазін, каб абмяняць лямпу, прадавец мне адмовіў. Што рабіць?

Святлана ЗАКРЭЎСКАЯ, г.Рэчыца.

– Вы можаце напісаць пісьмовую прэтэнзію з просьбай змяніць вам няякасны тавар. І вашу праблему павінен задаволіць.

Ці патрэбны пашпарт для вяртання грошай?

Набыла ў магазіне спартыўны трэнажор, але дзесяць праз тыдзень заўважыла ў корпусе расколіну. Вярнула яго прадаўцу, мне казалі, што гэта вытворчы недахоп. Для вяртання грошай запатрабавалі пашпарт. Скажыце, нашошта магазін мае пашпартны дадзены, калі я прадавала чэк?

Таяцяна СКРЫГАН, г.Ліда.

– Вяртанне грошай адбываецца толькі па чэку і асабістай заяве спажыўца. Іншыя дакументы не патрабуюцца, таму ў вашай сітуацыі прадавец правіў нейкую незразумелую ініцыятыву.

Фен пры награванні выключыцца

Набыла фен у магазіне, падчас праверкі працаваў нармальна. Дома высветлілася: апарат, калі нагрэецца, сам аўтаматычна выключаецца. Ці змагу я вярнуць фен у магазін без чэка?

Валянціна МУРАШКА, Лепельскі раён.

– Зможаце, калі знойдзеце двух сведкаў, якія пацвердзяць факт пакупкі.

Кухонны камбайн увесь час у рамонце

Ці можна працягнуць гарантыю на кухонны камбайн, калі праз паўгода пасля пакупкі я ім карысталася толькі 2 месяца, а астатні час тэхніка была ў рамонце?

Людміла ТКАЧУК, г.Слонім.

– Маецца на гэта поўнае права.

У смартфонне не працуе мікрафон

Набыў смартфон, праз паўгода зламаўся мікрафон – мяне нішто не чуе, калі я размаўляю па тэлефоне. Адаў апарат у магазін, каб адрамантавалі, праз месяц забраў. Зноў смартфон перастаў працаваць. Што я павінен рабіць у такой сітуацыі?

Валянцін МАРЧЫК, г.Дзяржынск.

– Паўторнае праяўленне дэфекту – гэта істотны недахоп, а таму можаце патрабаваць замены тэлефона на новы.

Дрэнна працуе прас

Набыла ў камісійным магазіне паравы прас, а дома высветлілася, што ён практычна не пускае пару. Ці змагу я вярнуць грошы за тавар альбо абмяняць яго?

– Можнаце.

Аксана НОВІКАВА, Мінск.

Калі з рамонтнікамі не заключылі дамову...

Закончылі рабціцу рамонтну ў кватэры, а праз два дні пачалі адвальвацца ішалеры. Патэлефанавала рабочым, якія рабілі рамонт, тая катэгорычна адмовілася выправіць недахоп. На жаль, ніякую абвінчальную дамову мы не складалі, рамонтнікаў я знайшла па аб'яве ў інтэрнеце. З доказамі захаваўся толькі наша электронная перпіска... Ці змагу я нешта даказаць без дамовы на выкананне пасаў?

Алеся КОРЗУН, г.Вілейка.

– Для вырашэння такой няпростай сітуацыі я параіў вам звярнуцца да спецыялістаў Таварыства па абароне правоў спажыўцоў. Думаю, яны вырашаць вашу праблему.

Правісла столь у пакоі

Год таму зрабілі рамонт у кватэры, найжучую столь заказалі ў мантажнай кампаніі. Праз год столь правісла, гэта вельмі псуе эстэтычны выгляд пакоя. Ці можам мы разлучыцца з таю кампаніяй бясплатна выправіць недахоп?

Віталь ЦЯРЭШЧАНКА, г.Жлобін.

– Можнаце, і для гэтага напішыце пісьмовую прэтэнзію. Наколькі мне вядома, тэрмін гарантыі на такога кшталту работы – 3 гады.

ТОЧКА ЗРЕНИЯ

Куда делось миролюбие России?

У нас в Западной Беларуси когда-то бывало такое недоброе пожелание: «Чтобы тебя поляки захватили, а русские освободили». Причиной его появления стали те злодеяния, которые совершили на белорусской земле советские военные и карательные органы, особенно отряды НКВД. Да, они это делали по приказу своих правителей. Я успел побеседовать с некоторыми карателями-злодеями в конце их жизни. В их ответах красной нитью проходила мысль, что они злодеяний не совершали б, если бы не данная когда-то кому-то присяга.

Они пускали слезы в рымку и уверяли, что не хотели этого делать, но за невыполнение приказа командира следовало наказание, вплоть до расстрела. Поэтому спасли свои жизни. Правда, несколько бывших сотрудников НКВД заявили, что уничтожали людей, не мучаясь угрызениями совести, так как были уверены,

что они действительно враги народа. Ведь большевики никогда не ошибались...

Я рассказал об этом курсантам военно-технического факультета БНТУ, где читал лекции по менеджменту. И задавал вопрос: как бы вы поступили, оказавшись на месте злодеев? Ответ меня не удивил. У большинства и сегодня мозги ориентированы на безоговорочное выполнение приказа командира. И только один из 200 заявил, что если бы он был уверен в невиновности людей, то сначала застрелил бы командира, а затем попробовал спастись бегством. Мне стало грустно. Вот к чему привела система образования в нашей стране.

И вспомнилось, как, работая заведующим кафедрой в Академии управления

при СМ БССР, я в 1990 году проходил повышение квалификации в Академии народного хозяйства при Совмине СССР (она располагалась в Москве на проспекте Вернадского). О своих преподавателях-москвичах могу сказать: профессионалы высшего класса. Например, благодаря их стараниям, я понял важность маркетинга, полюбил эту науку и практику успешного ведения бизнеса, преподавал ее в университетах и как мого популяризировал в нашей стране. Замечу, что тогда в Москве отношение к белорусам и украинцам было в высшей степени доброжелательным.

А в 1963 году я трудился путевым рабочим на строительстве железной дороги Абакан-Тайшет. Меня окружали простые русские люди, поколения которых жили в

Сибири, сидели там в тюрьмах или были на высылке. Характерная черта сибиряков: пьянки после работы и драки. Примерно раз в неделю они заканчивались поножовщиной и трупом. По моему мнению, страсть русских к насилию является врожденной.

Мне кажется, что сегодня Путин выражает коллективное желание более 50% русских внутри страны и за рубежом – «мочить» Украину, прижать «малых братьев» так, чтобы дрожали остальные соседи. Поэтому Путин снова стал президентом РФ (причем без всяких фальсификаций).

Сам по себе напрашивается вопрос: куда делось миролюбие русских людей? Почему сегодня бездействует великая русская интеллигенция?

Моя двоюродная сестра, врач Елена

Петровна Кулик, вышла замуж за русского, и теперь ее дети и внуки живут в Белгороде. Ее родной брат Анатолий работал начальником шахты в Червоноградской области. Сегодня внуки Лены воюют против внуков Толи, убивая друг друга! Это стало возможным, я в этом уверен, только вследствие имперской политики Кремля.

Поскольку семья моего покойного брата Григория живет в Белой Церкви на Киевщине, то я больше переживаю за Украину. Да простят меня родственники из Белгорода...

Мои родители были глубоко верующими людьми (баптистами) и жили по библейским заповедям. Мама умерла своей смертью в 78 лет, а отец был репресси-

рован, в 40 лет его доканали в сибирских лагерях.

Как-то в Минске в Доме молитвы «Голгофа» проходил день памяти родителей. Меня туда тоже пригласили, и я откликнулся, поскольку это было подходящий случай вспомнить родителей в кругу их единовверцев. Присутствующая там же землячка-белоруска сказала, что если я буду ходить на их собрания и молиться Богу, то смогу простить тех русских, что оставили нас сиротами. Но разве такие преступления должны прощаться?

Мы видим сегодня, как беззаконность за прошлые злодеяния подталкивает Россию к новым агрессивным действиям и преступлениям против человечности. Когда же она остановится и станет действительно безопасной соседкой для других народов?

Иван КУЛИК.

Минск.

ЗАКУЛИСЬЕ

Достоверный свидетель

Я помню этого человека с момента, когда советская политика стала публичной. Молодой, большевистский, усатый – тенью шел он рядом с Горбачевым и Рейганом, Горбачевым и Бушем, сопровождал Шварцманна в бытность его министром иностранных дел. Вслушиваясь, запомнил, перевел.

Если есть достоверный свидетель тех политических событий, то это Павел ПАЛАЖЧЕНКО – личный переводчик высших руководителей СССР, участник всех их переговоров с западными лидерами. Сейчас он руководит службой международных связей и контактов с прессой «Горбачев-Фонда».

Павел Русланович согласился поговорить о том, насколько схожа нынешняя ситуация в международной политике с той, что была в период «холодной войны».

– Когда заканчивалась первая «холодная война», какие эмоции испытывали участники процесса – и те, кто принимал решения, и те, кто их готовил?

– Эмоции были разные, да и сами переговоры были непростыми. Мы ведь заканчивали «холодную войну» через решение конкретных вопросов, и именно так устанавливалось доверие. Когда занимались конкретными делами, эмоций не очень много – не до них. В последние месяцы эпохи Рейгана, и тем более на Мальте и после Мальты, мы исходили из того, что «холодная война» осталась в прошлом. Я хорошо помню, как после переговоров с Рейганом в Москве – это был конец мая 1988 года – он и Горбачев совершили прогулку по Красной площади. Когда вернулись в Кремль, Рейгану возле Царь-Пушки был задан вопрос, считает ли он Советский Союз по-прежнему «империей зла». И он ясно сказал: «Нет. Это было другое время, другая эпоха».

– Сейчас у российских политиков считается хорошим тоном обвинять советское руководство: дескать, Горбачев и Шварцманн позволили себя обмануть, Запад обещал одно, а поступил иначе. Что не должно было быть ни расширения НАТО, ни распада СССР. Был ли этот обман на самом деле?

– Никакого обмана не было. Все, о чем договаривались, было зафиксировано в договорах – прежде всего в Договоре об окончательном урегулировании в отношении Германии, подписанном в сентябре 1990 года в Москве. Там, в частности, зафиксировано обязательство о нераспространении дополнительной инфраструктуры НАТО на бывшую территорию ГДР, о размещении там оружия массового поражения, о сокращении почти в два раза германской армии. Последнее – беспрецедентное одностороннее обязательство ФРГ, и оно было не только выполнено, но и перевыполнено. Все, о чем можно было договориться в тех условиях, было предусмотрено и записано. Вопрос о странах Центральной

Горбачевым и Рейганом на Красной площади.

Восточной Европы не поднимался, поскольку они тогда еще не выражали желания вступить в НАТО. До 1993 года они в НАТО не проходили, и НАТО их не приглашало. «Вбрасывать» эту идею с нашей стороны было бы тогда глупо. И, конечно, никто не мог тогда предусмотреть возникновения на месте СССР новых независимых государств. И что бы ни говорили сегодня, у Запада не было политики, направленной на расчленение СССР.

Можно по-разному оценивать те перемены, которые потом произошли во взаимоотношениях Запада и России, но винить в этом Горбачева – это как если бы советское руководство в 1942 году обвинило в том, что произошло, Николая II. Это нечестная позиция, на мой взгляд. К сожалению, по большому счету внешняя политика России в последние годы не была успешной. Сделать Россию крупным конструктивным участником международных процессов, страной, которая влияет на создание системы международной безопасности в Европе и на урегулирование конфликтов, не удалось. Отсюда и попытки свалить на Горбачева ответственность.

– Этот неспеш международный политики России был объективным или какою-то роль играли и субъективные факторы?

– Наверное, было и то, и другое. Политика, направленная на интеграцию России в мировые политические и экономические структуры, как она началась еще при Горбачеве, не была целиком безуспешной. Было довольно успешное сотрудничество между Россией и Западом в 1990-е и последующие годы. Есть договор о сокращении стратегических наступательных вооружений, подписанный Медведевым и Обамой в 2010 году. Это позитивная сторона. Поэтому я не хотел бы мазать все одной краской. Конечно, есть и субъективные, и объективные факторы. Не все, на мой взгляд, было правильно в политике Запада. Но винить Горбачева проще, чем выстроить эффективную внешнюю политику.

– То, что происходит сейчас между Россией и ее союзниками и США и их союзниками, можно ли это охарактеризовать как начало новой «холодной войны»?

– «Холодная война» была сложным явлением, и уже в годы Брежнева главным содержанием в деятельности обеих сторон было не довести дело до «горячей войны». Не допустить ее перерастания в реальный конфликт двух сверхдержав. Я думаю, эта тенденция есть и сейчас. Да, много негативной риторики, причем риторика хуже и острее, чем в годы «холодной войны». Но еще есть возможность совершить разворот, пусть не на 180 градусов, но уйти от глобальной конфронтации, которая возникла между Россией и Западом.

Вы упомянули Россию и ее союзников. Одним из негативных аспектов сложившейся ситуации является тот факт, что настоящих союзников у России не видно. И нужно задуматься над тем, почему в Совете Безопасности она не набирает нужных голосов. Вообще, мне кажется, нужны какие-то шаги, которые

позволили бы работать по нормальной повестке дня. Прежде всего нужно вернуться к вопросам стратегической стабильности, сворачивания гонки вооружений, постепенно расширять сферу общих интересов.

– Неужели после Крыма и после Донбасса, а сейчас – после Сирии – полноценное сотрудничество все еще возможно?

– Сразу, конечно, нет, но что касается Сирии, то возможности были, когда в последний год президентства Обамы госсекретарь Керри несколько раз приезжал в Москву, и они с Лавровым вели переговоры. Там был определенный прогресс. Сирия – точно не тот предмет, который стоит конфронтации между Россией и США. Это преодолимо. Две страны, имеющие такой мощный ядерный потенциал, могут и должны в этом вопросе договориться.

Крым, Донбасс – тут сложнее. Полноценный диалог, конечно, пока невозможен: что касается Крыма, то в обозримом будущем проблема эта нерешаемая. Донбасс, на мой взгляд, проблема решаемая, и я думаю, что и в подтексте, и даже в тексте нынешней российской политики можно увидеть признание того, что Донбасс – это часть Украины.

Понятно, что ни одно украинское правительство не откажется от того, что Крым – это часть Украины, как ни одно российское правительство даже обсуждать не станет его принадлежности России. Тут как раз полный тупик, это надо понимать. Но это не означает, что не нужно разговаривать. Путин и Порошенко ведут телефонные переговоры. Начальники штабов России и США встречаются и поддерживают контакты. Трудности впереди огромные, но разговаривать друг с другом придется. Диалог – это необходимость, без политического, дипломатического взаимодействия в современном мире нельзя.

Беседовал Александр ФЕДУТА.

ЧУЛІ?

Больш не прысніцца Пальма-дэ-Маёрка

Улады іспанскага горада Пальма на востраве Маёрка забаранілі нелегальную здачу кватэр на кароткі тэрмін. Мясцовыя жыхары скардзяцца на тое, што арэнда жылыя з-за наплыву турыстаў стала занадта высокай: з'явілася шмат сайтаў, якія прапаноўваюць кватэры і дамы на кароткі тэрмін, і гэта прыносіць больш грошай уладальнікам жылля, чым здача таго ж жылля на доўгі тэрмін. Але ж з 11 тысяч кватэр у Пальме толькі на 645 ёсць необходимая ліцэнзія на аказанне падобнага кішталту паслуг. Са здачы «левых» кватэр муніцыпалітэт не атрымае падаткаў. Таму ўжо ў мінулым годзе была забаронена рэклама кватэр і дамоў, уладальнікі якіх не атрымалі адпаведнай ліцэнзіі.

Гэта першая спроба мясцовых улад у Іспаніі такім чынам абмежаваць магчымасці турыстаў на карысць мясцовых жыхароў. Але ж прадстаўнікі асацыяцыі прадпрыемальнікаў папярэджаюць, што падобныя рашэнні не пайдзюць на карысць бізнесу. Нагадаем: менавіта турызм з'яўляецца сёння найбольш важным артыкулам даходнай часткі іспанскага бюджэту.

ВАЙНА

Новы Афган: ЗША ў ролі СССР?

Талібы абвясцілі пачатак новага ваеннага наступлення ў Афганістане. Зараз іх галоўнай мэтай будзе войскі Злучаных Штатаў Амерыкі і дзяржаў, якія з'яўляюцца іх саюзнікамі, а таксама асобы, якія будуць супрацьстаяць у супрацьстаянні з амерыканскай разведкай. Паводле слоў кіраўніку Талібана (гэтая радыкальная ісламісцкая групоўка кантралюе сёння прыкладна 14% тэрыторыі Афганістана), прысутнасць у краіне амерыканскіх салдат цалкам выключае магчымасць працягу перамоў паміж афіцыйнымі ўладамі ў Кабуле і Талібанам, якія былі распачаты ў лютым на ініцыятыўе прэзідэнта Афганістана Ашрафа Гані.

Зразумела, што талібы адразу разглядалі час перамоў выключна як магчымасць добра падрыхтавацца да «гарачага летняга сезона». Але ж амерыканцы падрыхтаваліся да яго крыху раней: у жніўні 2017 года прэзідэнт Трамп прыняў рашэнне павялічыць кантынгент амерыканскай арміі ў Афганістане на чатыры тысячы салдат.

Нагадаем, што за дзесяць гадоў удзелу «абмежаванага кантынгенту» савецкіх войскаў у Афганістане (1979–1989) было забіта і знікла без весткі больш за 15 тысяч савецкіх салдат; звыш 50 тысяч было паранена, з іх звыш 10 тысяч засталіся інвалідамі. І гэта – толькі афіцыйныя звесткі, якія шэраг экспертаў лічыць занижэннымі. Што будзе чакаць амерыканцаў пасля ўзнаўлення маштабных ваенных аперацый, можна толькі здагадацца.

НА ДАЛОНЯХ ВЕЧНАСЦІ

Анатоль БУТЭВІЧ

Тураўскае Евангелле

Колькі б ні мінула часу ад запачаткавання кніжнай справы на свеце, а нас не перастае хваляваць тая далёкая кніга, сапраўдная, першая, з якой усё і пачалося. Бо яна і да гэтага часу захоўвае не толькі дабравесце для людзей, але і дыхае цэлым рух, што яе стварылі. Да такога неацэннага скарбу адносяцца рукапісныя кнігі. Самымі каштоўнымі і старадаўнімі рукапіснымі кнігамі на беларускай зямлі лічацца Тураўскае Евангелле XI стагоддзя, Полацкае Евангелле XII стагоддзя і Аршанскае Евангелле канца XII – пачатку XIII стагоддзя.

Сёння цяжка нават уявіць, каб чалавек суткамі, месяцамі, гадамі сляпіў вочы толькі з адной мэтай – перапісаць кнігу. Ён ператвараў трымаціы агенчыны свечкі, спадарожніцы няўтомнай працы, у непагаснае святло ведаў і прасвятлены чалавечай душы. Ды не проста перапісаў, а карпаліва і настойліва ствараў сапраўдны мастацкі шэдэўр, з усёй шчырасцю ўпрыгожваў старонкі арнамантамі і малюнкамі.

Сярод такіх старадаўніх рукапісных рарытэтаў, сагрэтых душой і рукамі добраахвотных прыхільнікаў кніжнага прыгэтава, найпершым з'яўляецца Тураўскае Евангелле. Па сведчанні вучоных, гэта самая старажытная рукапісная кніга, якая была створана на беларускай зямлі.

Назва Евангелля паходзіць ад месца яго адкрыцця ў 1865 годзе – у Тураве тагачаснага Мазырскага павета. Была і яшчэ адна спадарожная акалічнасць. Да самага пачатку XVI стагоддзя Евангелле належала Тураўскай Праабражэнскай царкве. Пра прыналежнасць яго тураўчанам сведчылі і два запісы, зробленыя на старонках кнігі князем Канстанцінам Іванавічам Астрожскім.

У той час знакамітаму ў Вялікім Княстве Літоўскім князю роду Астрожскіх належаў і Тураў. Канстанцін Іванавіч Астрожскі (1460–1530) быў вядомым военачальнікам, здобыв перамогі больш як у 60 бітвах. Найвышэйшы гетман Княства, віленскі кашталіян, трокскі ваявода (гэтыя пасады звычайна аддаваліся католікам), ён па колькасці падданых і памерах зямлі, што належала яму, лічыўся другім чалавекам у дзяржаве пасля віленскага ваяводы А.Гаштольда. Акрамя таго, князь выступаў заўзятым прыхільнікам і абаронцам праваўскага, рэлігійным мецэнатам, шчодра падтрымліваў царквы, будаваў шмат новых.

У адным са сваіх укладных (даравальных) запісаў, зробленых у Тураўскім Евангеллі 2 мая 1508 года, князь Астрожскі «з жэнюю... князинею Тацяною (першая жонка Тацяна Сямёнаўна Гальшанская. – А.Б.) і з сыном... князем Іліею надалі есмо в Турове... церкви Божей кі преображению Господа Бога и Спаса нашего Иисуса Христа (і святарам яе Мітрафану і Мацею)... сад с пасекою и поле з сеножатъями», а таксама азёры і іншыя землі «вечно и на веки непопорушено». 10 лістапада 1513 года з'явіўся другі запіс аб перадачы царкве новых угоддзяў.

Старажытныя рукапісны помнік найноўшай у час археаграфічнай паездкі па беларускіх землях Мікалай Сакалоў. Натрапіў на яго выпадкова. У скрыні для вугалю валлася старадаўняя рукапісная кніга. Даследчык даўніны зразумеў, якая каштоўнасць трапіла ў рукі, і прывёз яе ў Віленскую публічную бібліятэку. Тут правілі даследаванні і высветлілі, што напісана Евангелле на пергаменце – надзвычай трывалай спецыяльнай апрацаванай скуры, якая са старажытных часоў выкарыстоўвалася для пісьма. Пергамент мал невялікі дзірачка – выдаткі апрацоўкі скуры. Захавалася ўсяго 10 аркушаў, альбо 20 старонак тэксту. Яны пералічаны ў невялікі сшытачак. Евангелле перапісана на царкоўна-славянскай мове, уставам – самым старажытным відам кірылічнага пісьма. Абрывы літар надзвычай выразныя. Ініцыялы, як заўважыць павялічаныя пачатковыя літары раздзелаў, размалюваны чырвонай і сіняй фарбамі на зялёным фоне.

Памер Евангелля 20,5 на 26,5 сантыметра. На кожнай старонцы змешчана 18 радкоў. Колер чарніла каштанавы. Як і ўсе старажытныя спісы Евангелля, Тураўскае таксама адносіцца да тыднёвага апракасу. Тэкст у іх размяшчаўся ў той паслядоўнасці, як неабходна чытаць яго падчас богаслужэння.

Тураўская знаходка да гэтага часу захоўваецца ў Вільнюсе. У пачатку 60-х гадоў мінулага стагоддзя Евангелле было адрэстаўравана і апрацута ў новы пераплёт.

Тураўскае Евангелле дае ўяўленне і пра стан развіцця гэтай зямлі наогул. Як сведчаць легенды, амаль 900 гадоў таму з Кіева па Дняпры і Прыпяці ў Тураў цудадзейным чынам прыплылі больш за дзесяць вялікіх каменных крыжоў. Мо гэта сталася Божым сведчаннем святасці гэтай дабрадзейнай зямлі, засяроджай яе ад непамыснасці і неспрыяння? У Тураве здаўна была шырока распаўсюджана пісьменнасць. Ею карысталіся князі і вяльможы, яна бытвала ў манастырах.

Дзеінічала тут другая пра старажытнасці праваўскага епархія на Беларусі, існавала вучылішча. Мяркуюць, што Кірыла Тураўскі, пакуль у 1161 годзе стаў тураўскім епіскапам, жыў у манастыры, з'яўляўся настаўнікам. І невядома, не знойдзена пераканаўчых доказаў, ці займаўся ён перапісаннем кніг. Аднак добра вядома, што Кірыла Тураўскі належыць да знаных культурных і царкоўных дзеячаў, з'яўляецца майстрам аратарскай прозы, прапаведнікам і асветнікам. Ён першы на Русі «стоўнік» – чалавек, які цалкам адасобіўся ад жывейскай мітусні, зачыніўся ў манастырскіх вежы і прывяціў сябе малітоўнаму служэнню Богу. Там напісаў свае першыя творы – як вынік глыбокіх роздумаў над жыццём. Усяго Кірылу Тураўскаму належыць каля 70 малітваў, прытчаў, паучанняў, прапаведзяў, твораў іншых жанраў.

Факсімільнае выданне Тураўскага Евангелля.

ІХ НОРАВЫ

Ці здарыцца нашэсце тараканаў на Кітай?

У горадзе Січан кітайскай правінцы Сычуань знаходзіцца самая вялікая ў свеце ферма па развядзенні тараканаў, якая належыць фармацэўтычнай фірме Gooddostor Pharmaceutical Group. Штогод ферма выпускае 28 тысяч тараканаў на адзін квадратны фут плошчы – усяго каля 6 мільярдаў тараканаў у год! Гэтыя насякомыя выкарыстоўваюцца як бялковыя дадаткі ў корм хатніх жывёл, а таксама інгрыденты для кітайскай фармацыі. За гады свайго існавання ферма прынесла уладальнікам прыбытак у памеры 4,3 мільярды юаняў (684 мільёны долараў), што цалкам зразумела: экстракт тараканаў рэкламуецца як сродак папярэджання анкалагічных захворванняў.

Але ж кожны таракан жадае жыць на волі – і гэта аб'ядноўвае іх з людзьмі. У жніўні 2013 года адбыліся самыя вялікія тараканавыя ўдкі з фермы, якая знаходзіцца ў горадзе Дафэн правінцы Цзянсу: за адзін раз збегла каля 1,5 мільёна насякомых. Таму існуе сапраўдная небяспека, што ўсе жыхары січуанскай тараканавай фермы калі-небудзь паспрабуюць збегчы. Гэтай праблемай займаюцца навукоўцы з Інстытута заалогі Кітайскай Акадэміі навук у Пекіне, бо такія ўдкі – зусім не фантастыка, напрыклад у выпадку землетрусу. Уявіцеце сабе, колькі тараканаў у гэтым выпадку апынецца ў кватэрах жыхароў таго ж Пекіна?

Стакгольмская школа эканомікі ў Рызе

Балтыйскі лідар у бізнес-адукацыі

Мы гадуем таленты

Індывідуальныя кансультацыі для бізнес-кампаній

www.sseriga.edu
office@sseriga.edu
+371 67015800

SIA Stockholm School of Economics in Riga
Рыга, Латвія
ООО «ИРВИНГА ГРУПП» УНП 191751509

УСПАМІНЫ

АКУПАЦЫЯ

(чэрвень 1941 - ліпень 1944 г.)

Леанід ЛЮЧ, прафесар, доктар гістарычных навук

Прывячаю землякам-магілянам часоў вайны і нямецкай акупацыі.

(Працяг. Пачатак у №№ 31 - 33.)

Некалькі дзён безуладдзя

Пачалося яно з ад'ездам з Магілёна кіраўнічых работнікаў мясцовага сельскага Савета, партыйнага актыву і па часе супала з эвакуацыйнай пагранічнай. І ў паддэмане выпадку не абышлося без панікі, стыхій. Ніхто з начальства не звярнуўся са словамі да жыхароў, не сказаў, як ім цяпер быць, калі савецкая ўлада спыняе сваё функцыянаванне. Дарэчы тут будзе сказаць, што ніводнага магілянскага сям'я не паддалася ў эвакуацыю.

Як бы людзям рэзка ні было бачыць поўную бездапаможнасць салдат Чырвонай Арміі, разгубленасць камандзіраў, адсутнасць канкрэтных дзеянняў з боку мясцовай улады, некалькіх мірыянаў, звываліся з бядой. Адступалі ж, беглі, ратуючыся ад нямецкага палону, свае, родныя салдаты. А калі вуліцы вызваліліся ад іх, магілянам стала яшчэ цяжэй на душы, бо ведалі, што цяпер ужо дзевятдзесяць прымачу ў сваім доме агрэсіўных, ваюючых немцаў. Па нейкіх прычынах яны не спыняліся. А вось чырвонаармейцы сядзі-тады з'яўляліся, праўда, невялікімі групамі. Часам маглі прамачацца адна-дзве машыны. Адна з іх, да адказу загрузаная снарадамі, прынесла вялікую бяду магілянам. Бачачы, што ў бензабаку паліва не больш як на тры-чатыры кіламетры, вырашылі на самай высокай хуткасці загнаць яе ў багністае балота. Тады, калі не мелі справы з заганнай практыкай суцэльнай меліярацыі, з гэтым не было праблем. Нашы хлопцы беспамылкова вызначылі такую багністую мясціну, і ў шафэра ўсё выдатна атрымалася. На наступны дзень некаторыя з тых хлопцаў прыйшлі на тое месца, каб выныць з багні два-тры снарады і разабраць іх з мэтай знайсці патрэбны ні метал, хутчэй за ўсё, волава. Сярод тых хлопцаў быў і выпускнік дзясятага класа Магілянскай СШ Валодзя Туміловіч. Ён і ўзяў на сябе галоўную ролю па разборцы снарада, што скончылася выбухам са смяротным выходам. Гэта была першая на магілянскай зямлі ахвяра (самаахвяра) Другой сусветнай вайны. Пры ўступленні ж немцаў у Магілёна, пра што будзе падрабязна гаворка ніжэй, не было зроблена ніводнага стрэлу ні з аднаго, ні з другога боку, бо ніхто не абараняў гэты населены пункт.

Не без гонару за сваіх землякоў узгадаю і пішу, што ў той надзвычай складаны, непрадказальны час яны паводзілі сябе даволі прыстойна, абачліва. Ніякай панікі, безразважлівасці сярод іх не назіралася. Будучы кінутымі на волю лёсу сваімі пагранічнікамі-абаронцамі, тут жа ўслед за імі і савецкай мясцовай адміністрацыяй у асобе сельсавета, яны не разгублілі і самі актыўна ўзяліся за ўсталяванне належнага грамадскага парадку ў мястэчку. Камусці можа падацца дзіўным, але ўсю ўладу ўзялі ў свае рукі са згоды жыхароў кіраўніцтва калгаса імя Сталіна. Была арганізавана надзейная ахова агульнаадукацыйнай школы, крам, бальніцы, прапаршэлі, памяшкання сельскага Савета і іншых аб'ектаў грамадскага прызначэння. Не здарылася ніводнага выпадку рабавання прыналежнай ні маёмасці. Не ў маю ступені такі строгі парадак увялі ў надзеі, што вась-вось можа вярнуцца назад савецкая ўлада і трэба будзе адказаць перад ёй за ўсе парушэнні. Што ж датычыцца самой вытворчай дзейнасці калгаса і калгаснікаў, яна, як і ў мірны час, ішла ў звычайным для сябе рытме. Усе віды працы сталіся выконваць у строгай адпаведнасці са спрадэкавы вызначанымі для нашай мясцовасці аграімянічнымі тэрмінамі. За выкананне таго ці іншага задання працягвалі налічваць працадні, і людзі былі ніколі не абіякавымі да таго, колькі іх удалося зарабіць за дзень. Калгасу пашанцавала, што пры адступленні чырвонаармейцаў не рэвізавалі ў яго для сваіх патрэб аніводнага камя (ішлі ў асноўным пехатой), аніводнай каровы. А вось малака ад калгасных кароў можна было выпіць столькі, колькі душа жадае, і многія салдаты спаўна выкарыстоўвалі такую магчымасць.

Зусім не бяздзейнічалі ў тым дзедзі непрацоўнага ўзросту. Усе, хто толькі мог, ішлі ў лес (а ён жа побач), збіралі ягады, а трохі паўней – грыбы, арэхі, плады ад дзікіх груш, якіх расло нямала ад тае пары, калі яшчэ не існавала калгаса. На ішчэ магілянаў, лес у тым годзе надзіва быў багаты на дары прыроды. Цяпер ён і дваццатай долі не дае з таго, што ад яго атрымлівалі перад вайной і ў гады акупацыі. Яшчэ ў большай ступені гэта было характэрна для прыгажуня Нёмана (сёння ў дачыненні да яго не гаварыць такі эпітэт) і шматлікіх азёр, раскінутых паабала яго берагоў. Акрамя дароў прыроды ў лесе не раз даводзілася знаходзіць кінутыя чырвонаармейцамі зброю, асабліва ручныя гранаты. Хлопцы старэйшых узростаў хутка навучыліся карыстацца імі, і, дзякаваць богу, не мелася ніводнага звязанага з узрывам гранаты няшчаснага выпадку. Больш абачлівыя дарослыя людзі пастараліся прываць знойдзеную зброю, якая так спатрэбілася з пачаткам партызанскага руху ў нашай мясцовасці.

І ў вайну смачна п'ецца гарэлка

У час, калі трохі зменшылася лавіна савецкага войска, што рынулася на ўсход, да некаторых магілянаў дайшла досыць радасная чутка: на станцыі Негарэлае (гэта трохі больш за 20 км ад Магілёна) на тупіковых пуцях стаіць чыгуначны састаў з запуюненымі спіртм цыстэрнамі. Доўга не раздумваючы, людзі ахвотна падаліся на такі досыць прывабны для іх промывач, не ўстрымаўся і мой тата, добра ведаючы цану спірту пры любых жыццёвых сітуацыях. Кіраўніцтва калгаса не пашкадавала коней для такой важнай паездкі. Усё, у што толькі можна было зліваць спіртное, людзі стараліся ўзяць у дарогу. Майму тату нехта дапамог прываць для гэтай мэты нават пару бідонаў з мясцовага малаказавода. Позна ўвечар у незвычайна бадзёрым настроі тата ўехаў у двор з посудам, да краёў напоўненым спіртм. Радавалася ўсёму гэтаму і мама, бо ведала, што за спірт заўсёды можна будзе наняць каго-небудзь на мужчынскую працу. Хворы тата не спраўляўся з ёю. Большасць жа магілянаў зусім інакш паводзілася да спіртнага. Яно неадкладна пайшло ў ход па сваім першым прызначэнні. Нічога не ведаючы наперад, што нас чакае, сёй-той быў асаблівай нагодой ладзіць застоллі, у час якіх удзельнікі ўжо на добрым падпітку зацікавалі якую-небудзь з любімых песень. Відаць, такая ўжо псіхалогія ў людзей – не здраджваць сваім традыцыям і ў цяжкія бядзе і горы. А былі і такія, што пілі ад радасці, бо ведалі, што цяпер ужо ніхто ўначы не пад'едзе на "чорным воране" да іх хаты, каб адвезці ў Вузду, дзе, не пытаючыся твайго згоды, пастароацца выпісаць "ільготную пуцёчку" на Салаўкі альбо ў сібірскую ссылку. Дзеля справядлівасці адзначу: людзі ў той час пілі і напіваліся так, каб заўтра разам з усімі ісці працаваць на сенажаць ці ў поле. Ніхто нават і не думаў прываць на працу бутэльку спіртнага, як гэта ў пасляваенныя гады будучы практыкаваць многія калгасныя механізатары. Дармавое негарэлае спіртное не прынесла істотнай шкоды магілянам.

(Працяг у наступных нумарах.)

РЭДКІЯ ЛЮДЗІ

Аляксей ЯЗЫЛЕЦ: «Новы год хачу сустрэць на пароме ў Інданезіі...»

Вядомы беларускі падарожнік распавёў "Народнай Воля" пра свае бліжэйшыя планы.

30-гадовы Аляксей Язылец некалькі разоў абгануў зямны шар і зрабіў сваё захапленне ладам жыцця.

«Раней я балеў за мінскі футбольны клуб «Дынама» і стаў вяздзяць на гульні каманды, – распавядаў хлопец пра тое, з чаго ўсё пачыналася. – Першыя мае вандроркі былі звязаны толькі з футбалам, я нават лічыў днямі ў падарожжы толькі тыя, што выпадалі на футбольныя матчы. Але агулам за межы Беларусі я зрабіў больш за 50 вандрорак з «Дынама» і беларускімі зборнымі па футболе і гандболе. Паступова пасля матчаў стаў затрымлівацца ў краінах, каб наведаць цікавыя месцы. Атрымалася спалучэнне футбола і вандрорак, якія захопліваю мяне больш і больш. Аднаведна сталі паширацца і дывізіоны падарожжаў. Цяпер мае падарожжы не вельмі звязаны з футбалам, але ўсё роўна стараюся складаць свой календар так, каб не прапусціць матчы з удзелам «Дынама» і беларускіх зборных».

За выключэннем Антарктыды Аляксей Язылец праехаў усе кантыненты, наведаў каля 100 краін. У яго два падарожжы вакол зямнога шара – у 2008-м і 2014 гадах...

– Агульнае лічбы сваіх падарожжаў я пакуль дакладна не падлічу, – кажа Аляксей. – Якраз думаю заняцца гэтым у верасні. Перш за ўсё трэба падвесці статыстычныя вынікі маіх 24 экспедыцый (так я называю свае далёкія вандроркі) і двух падарожжаў вакол свету.

– Апошнім часам вы былі ў Аргенціне...

– Так, наведваліся з сябрамі ў Буэнас-Айрэс. Шкада, што нельга было абмяняць квіток на самалёт з Аргенціны на паўночны тэрмін,

каб правесці яшчэ дзён дзесяць у гэтым шыкоўным горадзе. Пасля вяртання з Паўднёвай Амерыкі быў варыянт супрацоўніцтва ў Польшчы, аднак не складалася, а таму праз некалькі дзён ужо адпраўляюся ў новую вандрорку – планую ехаць ва Улан-Удэ.

– Распрацоўваеце доўгатэрміновыя планы сваіх вандрорак?

– Безумоўна, планаванне – гэта абавязковы элемент для падарожніка. Напрыклад, я ўжо ведаю, што ў другой палове мая буду ў Польшчы, а ў чэрвені трэба і папрацаваць, і ў Беларусі сустрэцца з гасцямі ды сябрамі. У ліпені збіраюся на чэмпіянат свету па футболе, які пройдзе ў Расіі, а ў жніўні-верасні накіруюся

Аляксей ужо наведаў каля 100 краін.

ва Уладзізавост. На лістапад і снежань у мяне некалькі варыянтаў таго, як правесці час, але пакуль яшчэ не вызначыўся. А вось Новы год хачу сустрэць на пароме на шляху з выспы Ява да Новай Гвінеі. Карэбле ідзе 6 дзён па розных морах і водах

Індыйскага і Ціхага акіянаў. Наогул, Інданезія хіба што адзіная краіна свету, дзе можна падарожнічаць па некалькі дзён пасажырскімі караблямі, а не дарагімі турыстычнымі.

– Што ў гэтым годзе ўжо ўдалося пабачыць?

Хады ад аргенцінскага парламента – у вельмі зручным месцы для жыхарства і перамяшчэння па горадзе. Усё вельмі спадабалася, але, спадзяюся, лепшыя вандроркі ў мяне яшчэ наперадзе...

Алесь СІВЫ.

НОУ-ХАУ

Беларускі электрамабіль прэміум-класа

Вучоны і спецыяліст Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі працуюць над стварэннем некалькіх тыпаў беларускіх электрамабіляў. Пра гэта паведаміў старшыня прэзідыума НАНБ Уладзімір Гусакоў.

«У мінулым годзе мы паказалі прыкладную мадэль электрамабіля, цяпер мы працуем над цалкам беларускім узорам электрамабіля, – цытуе чыноўніка БелаПАН. – Мы плануем стварэнне аўтамабіля не толькі аднаго нейкага тыпу, а адпрацоўваем электрамабіль прадстаўніцкага, сярэдняга класа і вельмі даступнага па цэнах для шырокай слаі населенства, дарэчы, зручнага ў выкарыстанні. Ставім задачу, каб усё ў электрамабілі было нашым. Паколькі ў нас ёсць добрыя напрацоўкі на матэрыялах, у тым ліку на кампазіцыйных, мы сёння гатовы зрабіць і свой кузаў. Але гэта таксама вельмі складаны элемент аўтамабіля. Патрабуецца штатноўка, зарэка або злучэнні, мы прапрацоўваем гэтыя пытанні», – адзначыў Гусакоў.

Кіраўнік Нацыянальнай акадэміі навук нагадаў, што А.Лукашэнка паставіў перад навукоўцамі задачу скончыць распрацоўку электрамабіля ў гэтым годзе.

«Мы ўжо трошкі турбуемся, каб нам уключылі ў гэты тэрмін. Але мы імкнёмся не падарваць давер кіраўніка дзяржавы і ўрада, таму навінны ўключылі ў тэрмін», – сказаў ён.

Пытанне аб серыйнай вытворчасці беларускіх электрамабіляў пакуль ніхто не разглядае, сказаў навуковец. Паводле яго слоў, «спачатку трэба яо распрацаваць і даказаць яго эфектыўнасць і перавагі». Калі электрамабіль «на сваіх тэхнічных характарыстыках не будзе саступаць замежным аналагам», тады будзе ставіцца пытанне аб яго серыйнай вытворчасці, таму цяпер супрацоўнікі Акадэміі навук «дамагаюцца, каб ён быў канкурэнтным».

Калі ж справа дойдзе да серыйнай вытворчасці, сказаў Гусакоў, то трэба будзе думаць альбо аб будаўніцтве новага завода, альбо аб стварэнні асобнай лініі на якім-небудзь дзейным прадпрыемстве, напрыклад «БелДжы». «Але гэта пытанне наступнага парадку», – падкрэсліў Гусакоў.

РЭГІН

Аляксандр Мех заняўся сельскай гаспадаркай

«Працую на зямлі, – напісаў днямі грамадскі актывіст з Кобрына Аляксандр Мех і прышчэпіў да нашай перапіскі фотаздымак. – Гэта і выжываць дапамагае, і ўжываць здаровую ежу. Усё на карысць здароўю!»

Спраўды, а як выжывае сёння Аляксандр Мех?

Справа ў тым, што пасля таго, як у 2008 годзе Меха за яго палітычныя погляды звольнілі з дзяржаўнай працы і ён безвынікова спрабаваў працаўладкавацца на дзясяткі прадпрыемстваў, Аляксандр, маючы дзве вышэйшыя адукацыі, вырашыў зарэгістраваць ІП. Скончыў адпаведныя курсы і пачаў займацца мантажом сістэм ацяплення. Спачатку заказаў было шмат, але ў апошнія гады іх паменела з-за крызісу. Працаваць стала нявыгадна, ІП Мех часткова спыніў, заняўся рамяством, але на жыццё, прызнаваўся, гэтага не заўсёды хапала.

– Жонцы ад бабулі з дзядулем засталася спадчына ў вёсцы – 40 сотак зямлі. Там нічога не расло, толькі старыя дрэвы і пустазелле, – раскажа Аляксандр. – Мінуўлі вясной я там усё расчысціў, упарадкаваў агарод на 30 сотках. Наталля – мая жонка – дапамагла. Пасадзілі гарбузы, знялі добры ўраджай. Зараз зноў плануем пасадку, але пакуль толькі рыхтую зямлю. Яшчэ не вызначыліся, што лепей садзіць. Хацелі клубніцы, але не паспелі набыць саджанцы праз фінансавыя складанасці. Ад гарбузоў, напэўна, адмовімся, бо летась не ведалі, куды іх збываць. Кансервавы завод у Кобрыне закрылі, а для многіх людзей гэта было добрай дапамогай, яны везлі туды сабраны на сваіх прыватных падворках ураджай. Маглі зарабіць за сезон

200–300 долараў, для вёскі гэта вельмі някраса.

Сёння, паводле маіх назіранняў, у краіне адбываецца дэіндустрыялізацыя, ёсць толькі кавалек эканомікі – аграрны. Але ён не можа даваць такі прыбытак, як вытворчасць. Гэта наступства панавання рэжыму.

– У Кобрыне за апошнія гады закрыліся мэблевая фабрыка, ільнозавод, два гады таму – кансервавы. Закрывы прадпрыемствы, якія маглі б развівацца і даваць прыбытак! У кансервавага завода, напрыклад, былі заказы, а яго абанкруцілі. А завод, між іншым, цягнуў яшчэ і нейкую сельскую вытворчасць прыватнікаў, людзі здавалі туды вырашчанае на сваіх агародах.

– Што маце на ўвазе пад дэіндустрыялізацыяй? Закрываць нерэнтабельныя заводы?

Паглядзіце, што адбываецца ў нашым рэгіёне! Кобрын быў прамысловым горадам, а зараз няма дзе ўладкавацца на працу, ідзе скарачэнне працоўных месцаў, альбо добрым спецыялістам не хочучь плаціць прыстойны заробкі, і яны бягуць з горада. Многія вяртаюцца на зямлю, каб выжыць, альбо з'язджаюць на заробкі ў Польшчу («карта палыка» гэтаму вельмі спрыяе, не патрэбна працоўная віза).

– Аляксандр, але ці пракорміць вас агарод?

– А што рабіць? Сёння для мяне гэта бадай што адзінае выйсце. Аднаўляць ІП пакуль не мае сэнсу. Я залезу ад кліента, яго дабрабыт. А зарплаты ў людзей упалі, беспрацоўныя паболела. Як рамеснік раблю некаторыя рэчы для музеяў, але гэта таксама невялікі грошы.

– А што з грамадскай дзейнасцю?

– Не спыняю! 25 сакавіка адзначылі ў цэнтры Кобрына 100-годдзе БНР. За свае невялікія сродкі арганізавалі з палічнікамі пікет у цэнтры горада каля кобрынскага Палаца культуры. Пад белчырвона-белымі сцягамі мы святкавалі Дзень Волі, стагоддзе нашай першай рэспублікі. Розгласілі першы вэбларан, шмат людзей прыйшло. Мы раздалі 300 улёткаў пра гісторыю БНР, маладыя людзі рабілі салфі. Усім вельмі спадабалася ўся гэтая аtryбутыка свята...

Марыя ЭЙСМАНТ.

ПОНЕДЕЛЬНИК, 30 АПРЕЛЯ

Беларусь 1

07.15 «Все еще будет». Сериал. 09.00, 12.00, 15.00 «Новости». 09.10 «Главный эфир». 10.15 «Можете звать меня папой». Х/ф. 12.10, 15.15 «Балерина». Сериал. 21.00 «Панорама». 21.45 «Гражданка Катерина». Сериал.

Беларусь 2

06.50, 18.35, 22.00 «Телебарометр». 07.20 «Камень, ножницы, бумага». 08.00 «Копейка в копейку». 08.35, 20.00 «Понять. Простить». 09.35 «Утиные истории». Мультсериал. 10.45 «Иван Царевич и Серый Волк». Мультфильм. 12.15 «Иван Царевич и Серый Волк-2». Мультфильм. 13.30 «Иван Царевич и Серый Волк-3». Мультфильм. 14.50 «Книга джунглей». Х/ф. 16.30 «Мистер и миссис Смит». Х/ф. 19.15 «Суперлото». 20.55 «Барышня-крестьянка». 22.05 «КЕНО». 22.10 «Свидание с будущим». 23.10 «Иди сюда и танцуй».

23.15 «Орел и решка. Кругосветка». 00.10 «Сыграй меня, если сможешь».

Беларусь 3

07.30, 12.30 «Беларуская кухня». 08.00, 12.10, 19.55 «Навіны культуры». 08.15, 12.25 «Гэты дзень». 08.20 Мультфильм. 08.30 «Волга-Волга». М/ф. 10.10 «Я хачу гэта убачыць!». 10.40 «Вяселле ў Малинаўцы». М/ф. 13.00 «Беларусь як песня». 13.25 «Нацыянальны хіт-парад». 14.20 «Наперад у мінулае». 14.45 «О бедном гусаре замолвите слово». М/ф. 17.30 «Славянскі базар» у Віцебску – 2003». 18.25 «Старая-разбойнік». М/ф. 20.10 «Тэатр у дэталю». «Крэйцарова саната». Спектакль Магілёўскага абласнога драматычнага тэатра. 20.40 «Кальханка». 21.05 «Вуліца поўная нечаканасцяў». М/ф. 22.15 «Выйце ёсць». 22.40 «Камертон». 23.10 «Свято далёкай зоркі». Памяці пісьменніка, перакладчыка, літаратуразнаўцы Алега Лойкі.

Беларусь 5

06.55 Тенніс. Турнір WTA. Фінал. 08.55 Художественная гімнастыка. Этап Кубка міра. Ташкент. 10.30 «Итоги недели». 11.10 «Пит-стоп». 13.40 «Полосатый рейс». Х/ф. 15.20, 16.20 Юбилейный концерт Олега Иванова. 17.45 «Кто хочет стать миллионером?». 13.25 Фехтование. Открытый чемпионат Беларуси. 14.45 Футбол. Чемпионат Англии. 16.35 «Игры «на вырост». 17.05 Дзюдо. Чемпионат Европы. 18.40 Биатлон. Эстафета поколений. 20.05 «Спорт-центр». 20.15 «Время футбола». 21.00 Футбол. Чемпионат Англии. Обзор тура. 21.55 Футбол. Чемпионат Англии (в перерыве – «Спорт-центр»). 23.55 «Тренировочный день».

ОНТ

07.00, 09.00, 16.00, 20.30 «Наши новости». 07.10 «Легкая жизнь». Х/ф. 08.55, 19.15 «Удача в придачу!» с «Евроопт». Дневник.

09.10 «Контур». 10.00 «Георгий Вицин. «Чей тужил?». 11.05 «Женитьба Балзаминова». Х/ф. 12.40 «Маргарита Назарова. «Женщина в клетке». 13.40 «Полосатый рейс». Х/ф. 15.20, 16.20 Юбилейный концерт Олега Иванова. 17.45 «Кто хочет стать миллионером?». 13.25 Фехтование. Открытый чемпионат Беларуси. 14.45 Футбол. Чемпионат Англии. 16.35 «Игры «на вырост». 17.05 Дзюдо. Чемпионат Европы. 18.40 Биатлон. Эстафета поколений. 20.05 «Спорт-центр». 20.15 «Время футбола». 21.00 Футбол. Чемпионат Англии. Обзор тура. 21.55 Футбол. Чемпионат Англии (в перерыве – «Спорт-центр»). 23.55 «Тренировочный день».

РТР-Беларусь

07.00 «Дом у большой реки». Сериал. 10.15 «Погода на неделю». 10.20 «Печки-лавочки». Х/ф. 12.10 «Аншлат и компания». 14.00, 20.00 «Вести». 14.20 «Наше дело». 14.35 «Жемчуга». Сериал. 20.55 «Сын моего отца». Сериал. 23.50 «Сердце матери». Сериал.

НТВ-Беларусь

05.50 «Астропрогноз». 05.55 «Час Волкова». Сериал. 07.25, 08.20, 10.25 «Супруги». Сериал.

08.00, 10.00, 16.00 «Сегодня». 10.45 «След тигра». Х/ф. 12.25 «Морские дьяволы. Смерч». Сериал. 14.10 «Мертвые души». Х/ф. 16.25 «Следствие вели...». 17.10 «Секрет на миллион». 19.00 «Центральное телевидение». 20.00 «Ты супер!». 22.15 «Дальнобойщик». Х/ф. 23.55 «Дикий». Сериал.

Мир

06.05 «Дежа вю». Х/ф. 08.05, 10.15, 16.15, 19.15 «Мама-детектив». Сериал. 10.00, 16.00, 19.00 «Новости». 21.45 «Двенадцать стульев». Х/ф. 00.45 «Записки экспедитора тайной канцелярии». Сериал.

Россия Культура

06.30 «Близнецы». Х/ф. 07.55 «Приключения капитана Врунгеля». Мультфильм. 10.00, 20.50 «Великопелная семерка». Х/ф. 12.05, 01.50 «Шпион в дикой природе». 13.00 «Мифы Древней Греции». 13.30 «Выше Радуги». Х/ф. 16.00 Творческий вечер Ирины Мирошниченко в МХТ им.А.П.Чехова. 17.15 «Пешком...». 17.45 Grand Piano Competition. II Международный конкурс молодых пианистов. Открытие в БЗК. 19.20 «Веселые ребята». Х/ф. 23.00 Гала-концерт мировых звезд джаза в Мариинском-2. 00.45 «Девушка спешит на свидание». Х/ф.

02.45 «Метель». Мультфильм для взрослых.

Белсат

07.00, 21.00, 00.50 «Аб'ектыў». 07.15, 19.50, 21.25, 23.45, 01.10 «Студыя «Белсат». 07.40 «Прайм». 08.15 «Беларускі свет». 08.40 «Над Нёмнам». 08.55 «Рэпартаж»: «Прафсаюзы». 09.25 «Мова нанова». «Бокс». 09.50 «Эксперт». 10.10, 17.00 «Даты праўды: 29–30.10.1937. Расстрельная ночь». 10.25 «Аблога». М/ф. 12.00, 21.45 «Гулец». М/ф. 14.05 «Карпарацыя «Беднасць». Д/ф. 15.00 «Невадомая Беларусь»: «Заходнік». Д/ф. 16.35 «Belsat Music LIVE». 16.15 «Сенсацыі ХХ стагоддзя». Сериал. 17.20 «Лётчык-касаманаўты». Д/ф. 18.15 «Я не буду гэта есці». 18.50, 01.35 «Загадкі Беларускай гісторыі». 19.05 «Асабісты капітал». 19.30 «Вось так».

ВТОРНИК, 1 МАЯ

Беларусь 1

07.05, 21.45 «Все еще будет». Сериал. 09.00, 12.00, 15.00 «Новости». 09.10, 12.10 «Моя любимая свекровь». Сериал. 13.10, 15.15 «Моя любимая свекровь-2». Сериал. 17.10 «Ключ к его сердцу». Сериал. 21.00 «Панорама».

Беларусь 2

07.00 «Фиксики». 07.15 «Король Дроздовик». Х/ф. 08.50, 20.45 «Телебарометр». 08.55 «Мир найзнанку». 09.50 «Свидание с будущим». 10.50 «Любит не любит». Х/ф. 12.15 «Орел и решка. Кругосветка». 13.15 «Барышня-крестьянка». 14.15 «Битва салонов». 15.15 «Семья 3D». 15.45 «Богиня шопинга». 16.40 «Иван Царевич и Серый Волк». Мультфильм. 18.10 «Иван Царевич и Серый Волк-2». Мультфильм.

19.25 «Иван Царевич и Серый Волк-3». Мультфильм. 20.50 «Обмен женами». 22.00 «Спортлото 6 из 49», «КЕНО». 22.05 «Без лица». Х/ф.

Беларусь 3

07.30, 12.20 «Беларуская кухня». 08.00, 12.00, 20.00 «Навіны культуры». 08.15, 12.15, 20.15 «Гэты дзень». 08.20, 17.35 Мультфильмы. 08.55 «Сынарка і пастух». М/ф. 10.20 «Я хачу гэта убачыць!». 10.45 «Вуліца поўная нечаканасцяў». М/ф. 12.50 «Беларусь як песня». 13.15 «Джэк Васьміркін – амерыканец». Сериал. 16.40, 23.50 «Майстры і куміры». Народная артыстка Беларусі Ядвіга Папруская. 17.55 «Вяселле ў Малинаўцы». М/ф. 19.30 «Ваша лато», «Пяцёрка». 20.20 «Память у бронзе». Д/ф. 20.40 «Кальханка». 21.05 «О бедном гусаре замолвите слово». М/ф.

Беларусь 5

06.55 Футбол. Чемпионат Англии. 08.45 Футбол. Чемпионат Англии. Обзор тура. 09.40 «Время футбола». 10.25 Биатлон. Эстафета поколений. 11.50 «Легенда №17». Х/ф. 14.10 Прыжки на батуте. 15.15 Художественная гимнастика. 16.30 Гандбол. 17.00 «Спорт-кадр». 17.30 «Легенды мирового спорта». 18.00 Борьба. Чемпионат Европы. Финалы. Прямая трансляция. 19.20 «Спорт-центр». 19.30 Смешанные единоборства. UFC. 21.30 Футбол. Лига чемпионов. ½ финала (в перерыве – «Спорт-центр»). 23.35 «На пути к чемпионату мира – 2018».

ОНТ

07.00, 09.00, 16.00, 20.30 «Наши новости». 07.10 «Полосатый рейс». Х/ф. 08.55, 18.20 «Удача в придачу!» с «Евроопт». Дневник.

09.10 «Кубанские казаки». Х/ф. 11.10 «Королева бензokolонки». Х/ф. 12.40 «Весна на Заречной улице». Х/ф. 14.25 «Суета сует». Х/ф. 16.20, 19.05 Юбилейный концерт Иосифа Кобзона. 21.10 «Ищейка». Сериал. 23.10 «Спящие». Сериал.

РТР-Беларусь

07.00 «Дом у большой реки». Сериал. 10.15 «Большая семья». Х/ф. 12.10 «Измайловский парк». 14.00, 20.00 «Вести». 14.20 «Жемчуга». Сериал. 19.30 «Комната смеха». 20.55 «Сын моего отца». Сериал. 23.50 «Сердце матери». Сериал.

НТВ-Беларусь

06.00 «Астропрогноз». 06.05 «Час Волкова». Сериал. 07.40, 08.20, 10.20 «Супруги». Сериал. 08.00, 10.00, 16.00, 19.00 «Сегодня». 10.45 «Родительский день». Х/ф.

12.25 «Морские дьяволы. Смерч». Сериал. 14.05 «За пределами закона». Х/ф. 16.25 «Братаны». Сериал. 19.25 «Нелюбимый». Х/ф. 23.05 «Дикий». Сериал.

СТВ

06.15 «Верные друзья». Х/ф. 07.55, 10.25, 13.40, 16.40, 22.05 «Документальный проект». 08.50 «Курьер». Х/ф. 11.20 «Пятый элемент». Х/ф. 13.30, 16.30, 19.30 «24 часа». 14.35, 01.30 «Кубанские казаки». Х/ф. 17.50 «Мимино». Х/ф. 20.00 «СТВ-спорт». 20.05 «Сбежавшая невеста». Х/ф. 00.00 «Группа Scorpions: концерт «Момент славы».

Мир

06.00 «Записки экспедитора тайной канцелярии». Сериал. 07.25 «Одиноким предоставляется

общезитие». Х/ф. 09.10, 10.15 «Гость из будущего». Х/ф. 10.00, 19.00 «Новости». 15.30, 19.20 «Мама-детектив». Сериал. 04.10 «Слоны – мои друзья». Х/ф.

Россия Культура

06.30 «Музыкальная история». Х/ф. 08.00 «Кот Леопольд». Мультфильм. 09.40, 20.45 «Смешная девчонка». Х/ф. 12.05, 01.35 «Шпион в дикой природе». 13.00 «Мифы Древней Греции». 13.30 «Приключения Петрова и Васечкина. Обыкновенные и невероятные». Х/ф. 15.45 «Запечатленное время». 16.15 «Жизнь и кино». 90 лет Виталио Мельникову. 16.55 «Светлана». Гала-концерт IV фестиваля детского танца. 19.00 «Весна». Х/ф. 23.05 «Барбра Стрейзанд. Рождение дивы». 00.00 «XX век». «Конек-горбунок». Моноспектакль. 02.25 «Перевал». Мультфильм для взрослых.

Белсат

07.00, 08.30, 19.50, 21.25, 23.35, 01.05 «Студыя «Белсат». 08.05, 21.00, 00.40 «Аб'ектыў». 08.50, 13.55 «Загадкі Беларускай гісторыі». 09.05 «Асабісты капітал». 09.25 «Час гонару». Сериал. 10.15 «Людскія справы»: «Тэхналогія мінулага – наша будучыня». 10.45, 18.05 «Я не буду гэта есці». 11.20 «Расплюшчы вочы». М/ф. 13.30 «Приключения Петрова и Васечкина. Обыкновенные и невероятные». Х/ф. 13.30 «Невадомая Беларусь»: «Свята на нашай вуліцы». Д/ф. 14.10 «Близняты». Д/ф. 15.10 «Як у страшным сне». М/ф. 16.40 «Рэпартаж»: «Прафсаюзы». 17.15 «Спраўдыны Шарлак Холмс». Д/ф. 18.35, 01.25 «Беларускі свет». 19.00 «Прыват»: «Нежаночае аблічча фемінізму». 19.30 «Вось так». 21.40 «Лютэр». Сериал. 22.40 «Карпарацыя «Беднасць». Д/ф.

СРЕДА, 2 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь!». 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости». 07.05, 08.05 «Новости экономики». 07.10, 08.10, 18.15, 00.00 «Зона Х». 09.10, 22.10 «След». Сериал. 10.55, 12.10, 18.35, 19.20 «Две жизни». Сериал. 13.10 «Детский доктор». 13.40 «День в большом городе». 14.40, 15.30 «Клан ювелиров. Битва». Сериал. 15.15, 18.00 «Новости региона». 17.05 «Белорусское «Времечко». 21.00 «Панорама». 21.50 «Актуальное интервью». 23.40 «Сфера интересов». 00.40 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро». 09.00, 19.50 «Телебарометр». 09.05, 19.55 «Слепая». Док.сериал. 10.00, 17.35 «Академия». Сериал. 12.00, 22.05 «Орел и решка. Кругосветка». 13.00 «Барышня-крестьянка». 14.05 «Битва салонов». 15.05, 23.00 «Мир найзнанку».

16.15, 00.10 «Ничего себе нюз». 16.20, 00.15 «Пин код». 17.10 «Богиня шопинга». 19.30 «Два рубля». 20.50 «Обмен женами». 22.00 «Спортлото 5 из 36», «КЕНО».

Беларусь 3

07.00 «Дабрананак». 07.40, 12.20, 20.10 «Беларуская кухня». 08.05, 12.00, 19.55 «Навіны культуры». 08.20, 12.15 «Гэты дзень». 08.25, 18.20 «Вязень замка Іф». Сериал. 09.35, 17.45 «Артысты – фронт». 10.10 «Вялікая вайна». 10.50 «Джэк Васьміркін – амерыканец». Сериал. 12.45 «Я хачу гэта убачыць!». 13.10 «Славянскі базар у Віцебску – 2013». 14.25, 22.25 «Ваенная контрразведка. Наша перамога». 15.05, 21.05 «У небе «начныя ведзьмы». М/ф. 16.25 «Дзяўчына з характарам». М/ф. 19.30 «Партызанская вайна». 20.40 «Кальханка». 23.05 «Майстэрня. Гісторыя аднаго мастака». 23.30 «Свято далёкай зоркі».

Памяці заслужанага артыста БССР Уладзіміра Кудрэвіча.

Беларусь 5

07.10 Футбол. Лига чемпионов. ½ финала. 09.05 «Спорт-кадр». 09.35, 23.40 Борьба. Чемпионат Европы. Финалы. 11.00 «Легенды мирового спорта». 11.30 «На пути к чемпионату мира – 2018». 12.00 Теннис. Турнір WTA. Прямая трансляция. 16.50 «Козел про футбол». 17.10 «Спорт-кадр». 17.40, 19.40 Футбол. Кубок Беларуси. ½ финала. Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»). 21.45 Футбол. Лига чемпионов. ½ финала. «Рома» (Италия) – «Ливерпуль» (Англия). Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»).

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости». 06.10, 07.10, 08.10 «Наше утро».

09.10 «Юрий Яковлев. «Распустились тут без меня!». 10.00 «Жить здорово!». 11.10 «Модный приговор». 12.25, 13.10 «Освобожденная Европа. Чехословакия. Война одиночек». 13.55 «Давай поженимся». 14.55 «Мужское/женское». 16.20 «Легенды цирка». 16.55 «На самом деле». 18.20 «Контрольная закупка». 18.55 «Удача в придачу!». Дневник. 19.00 «Пусть говорят». 20.00 «Время». 21.10 «Ищейка». Сериал. 23.10 «Профессиональная среда». 23.30 «Спящие». Сериал. 00.30 «Соломон Волков. Диалоги с Валерием Гергиевым». 01.30 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Дом у большой реки». Сериал. 10.10 «Дело было в Пенькове». Х/ф. 12.00 «Юмор! Юмор! Юмор!!!». 13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь». 14.00, 20.00 «Вести». 14.20, 17.00 «Жемчуга». Сериал. 20.55, 23.10 «Сын моего отца». Сериал. 00.00 «Сердце матери». Сериал.

НТВ-Беларусь

05.50 «Астропрогноз». 05.55 «Час Волкова». Сериал. 07.30, 08.20, 10.20 «Супруги». Сериал. 08.00, 10.00, 16.00, 19.00 «Сегодня». 10.40 «Улицы разбитых фонарей». Сериал. 12.25 «Морские дьяволы. Смерч». Сериал. 14.10 «Морские дьяволы. Смерч. Судьбы». Сериал. 16.25 «Братаны». Сериал. 19.30 «Выжить любой ценой». Сериал. 23.00 «ЧП.ру». 23.20 «Дикий». Сериал.

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа». 06.10, 17.25 «Минщина». 06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения». 07.40, 20.10, 23.00 «СТВ-спорт». 09.00 «Ямакси». Х/ф. 10.40, 23.05 «Самые шокирующие гипотезы». 11.30 «Автопанорама». 11.50 «Мимино». Х/ф. 13.50 «Сбежавшая невеста». Х/ф. 15.45 «Пища богов». 16.50 «Ремонт по-честному».

17.35 «Водить по-русски». 17.50 «Отблески». Сериал. 20.00 «Столичные подробности». 20.15 «Боец». Сериал. 21.50 «Смотреть всем!». 23.55 «Загадки человечества». 00.45 «Команда Чех». Сериал.

Мир

06.00 «Слоны – мои друзья». Х/ф. 07.20 «Золушка». Х/ф. 09.00 «Наше кино. История большой любви». 09.30, 10.05, 16.15, 19.20 «Сделано в СССР». Сериал. 10.00, 16.00, 19.00 «Новости». 00.45 «Гость из будущего». Сериал.

Россия Культура

06.30 «Моя любовь». Х/ф. 07.55 «Маугли». Мультфильм. 09.35, 20.45 «Большие гонки». Х/ф. 12.05, 01.50 «Шпион в дикой природе». 13.00 «Мифы Древней Греции». 13.30 «Каникулы Петрова и Васечкина. Обыкновенные и невероятные». Х/ф. 15.45 «XX век». 17.20 «Пешком...».

17.50 «65 лет маэстро». Концерт Валерия Гергиева и Симфонического оркестра Мариинского театра. 19.05 «Главная роль». Валерий Гергиев. 21.50 «Смотреть всем!». 23.15 «Это было. Это есть... Фаина Раневская». Авторская программа Марины Нееловой. 00.05 «Весна». Х/ф. 02.45 Мультфильмы для взрослых.

Белсат

07.00, 08.30, 12.50, 14.20, 19.50, 21.25, 23.10, 00.40 «Студыя «Белсат». 08.05, 13.55, 21.00, 00.15 «Аб'ектыў». 08.45, 14.40 «Беларускі свет». 09.10, 15.00 «Прыват»: «Нежаночае аблічча фемінізму». 09.40 «Час гонару». Сериал. 10.25, 15.45 «Я не буду гэта есці». 10.55 «Дотык анёла». Д/ф. 11.55 «Спраўдыны Шарлак Холмс». Д/ф. 15.30 «Загадкі Беларускай гісторыі». 16.20 «Лютэр». Сериал. 17.15 «Карпарацыя «Беднасць». Д/ф. 18.10 «Рэпартаж»: «Прафсаюзы». 18.40, 01.00 «Вясцоўцы». 19.05 «Маю права». 19.30 «Вось так». 21.45 «Аер». М/ф.

ЧЕТВЕРГ, 3 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь!». 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.20 «Новости». 07.05, 08.05 «Новости экономики». 07.10, 08.10, 18.15, 00.00 «Зона Х». 09.10, 22.10 «След». Сериал. 10.55, 12.10, 18.35, 19.20 «Две жизни». Сериал. 13.10 «Детский доктор». 13.40 «День в большом городе». 14.40, 15.30 «Клан ювелиров. Битва». Сериал. 15.15, 18.00 «Новости региона». 17.05 «Белорусское «Времечко». 21.00 «Панорама». 21.50 «Специальный репортаж». 23.40 «Сфера интересов». 00.40 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро». 09.00, 19.35 «Телебарометр». 09.05, 19.40 «Слепая». Док.сериал. 10.05, 17.35 «Академия». Сериал. 12.05 «Орел и решка. Кругосветка». 13.05 «Барышня-крестьянка». 14.10 «На ножах». 15.10 «Семья 3D». 16.15, 00.10 «Ничего себе нюз». 16.20, 00.15 «Пин код».

17.05 «Богиня шопинга». 20.40 «Обмен женами». 21.50 «Спортлото 6 из 49», «КЕНО». 22.00 Футбол. Лига Европы УЕФА. Полуфинал. «Фалькбург» (Австрия) – «Марсель» (Франция). Ответный матч. Прямая трансляция.

Беларусь 3

07.00 «Дабрананак». 07.40, 12.20, 20.10 «Беларуская кухня». 08.05, 12.00, 19.55 «Навіны культуры». 08.20, 12.15 «Гэты дзень». 08.25, 18.20 «Вязень замка Іф». Сериал. 09.35, 16.20 «Ваенныя гісторыі любімых артыстаў!». 10.15 «Вялікая вайна». 10.50 «Джэк Вась

ПЯТНИЦА, 4 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».

Беларусь 3

07.00 «Дабрананак».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».

Беларусь 5

06.55 Футбол. Лига Европы.

СУББОТА, 5 МАЯ

Беларусь 1

06.20 «Існась».

Беларусь 3

07.35 «Сіла веры».

Беларусь 2

07.00 «Фіксікі».

Беларусь 3

07.35 «Сіла веры».

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 6 МАЯ

Беларусь 1

07.20, 22.10 «На краю любові».

Беларусь 3

08.15, 13.15, 20.30 «Гэты дзень».

Беларусь 2

07.00 «Фіксікі».

Беларусь 5

06.55, 10.20, 13.10, 23.25 Хоккей.

Беларусь 3

07.35, 23.15 «Святыні Беларусі».

ОНТ

07.00, 09.00, 16.00 «Наши новости».

17.10, 21.10 Хоккей. Чемпионат мира.

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00.

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30.

11.50, 17.35 «Отблески».

Мир

06.00, 00.50 «Игра в кино».

Россия Культура

06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 10.00.

11.00 «Золотой теленок».

Белсат

07.00, 08.30, 12.55, 14.25, 19.50.

«Міс Беларусь» атрымае не толькі карону, але і аўтамабіль

А яшчэ грашовую прэмію – 12.250 рублёў.

Конкурс прыгажосці пройдзе 4 мая ў Палацы спорту.

Вера ВІР.

Белсат

07.00 «Студыя «Белсат».

Белсат

07.00 «Студыя «Белсат».

Белсат

06.30 «Біблейскі сюжэт».

Белсат

06.30 «Біблейскі сюжэт».

Белсат

06.00 «Каменныя цветкі».

Белсат

06.00 «Каменныя цветкі».

Белсат

14.05 «Священная война».

Белсат

14.05 «Священная война».

РОЗЫСК

ПРОПАЛА СОБАКА СЕНБЕРНАР в районе частного сектора по ул.Уральской. Большая белая с коричневыми крапинами, спина и уши коричневые.

Адрес рэдакцыі: 220030 Мінск, вул.Энгельса, 34. Прыёмная: тэл./факс (017) 328-68-71.